

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/2401 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2017 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Секюритизациите са важен съставен елемент на успешното функциониране на финансовите пазари, доколкото допринасят за диверсифициране на риска и на източниците на финансиране на кредитните институции и инвестиционните посредници („институции“), както и за мобилизиране на регулаторен капитал, който впоследствие може да бъде насочен като подкрепа за предоставянето на други заеми, по-специално за финансирането на реалната икономика. Освен това секюритизациите предоставят на институциите и на другите участници на пазара допълнителни инвестиционни възможности, благодарение на които се постига диверсификация на портфейла и улесняване на потока от финансиране към предприятията и гражданите както в държавите членки, така и на трансгранично ниво в целия Съюз. Тези ползи следва обаче да бъдат оценени в сравнение с евентуалните, свързани с тях разходи и рискове, включително с тяхното въздействие върху финансовата стабилност. Както стана ясно по време на първия етап от финансовата криза, започнала през лятото на 2007 г., неразумните практики на пазарите на секюритизации доведоха до съществени заплахи за целостта на финансовата система именно поради прекомерния ливъридж, непрозрачните и сложни структури, водещи до проблеми в ценообразуването, механичното използване на външни рейтинги или несъответствията между интересите на инвеститорите и инициаторите („рискове, свързани с представителството“).
- (2) В последните години обемът на емитираните секюритизации в Съюза се запази под високите стойности отпреди кризата поради редица причини, включително предубеждението, зародило се принципно по отношение на такива сделки. За да се избегне повторно възникване на обстоятелствата, довели до финансовата криза, възстановяването на пазарите на секюритизации следва да стъпи върху здрава основа от благоразумни пазарни практики. За тази цел в Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ са определени съществените елементи на една всеобхватна рамка за секюритизациите, в която са предвидени критерии за определянето на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации („ОПС секюритизации“), както и система за надзор, за да се следи за правилното прилагане на тези критерии от инициаторите, спонсорите, емитентите и институционалните инвеститори. Освен това в посочения регламент са предвидени редица общи изисквания относно запазването на риска, надлежащата проверка и оповестяването за всички сектори на финансовите услуги.

⁽¹⁾ ОВ С 219, 17.6.2016 г., стр. 2.⁽²⁾ ОВ С 82, 3.3.2016 г., стр. 1.⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 26 октомври 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 20 ноември 2017 г.⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и въвеждане на европейска рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕО, и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕО) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12. 2017 г., стр. 35).

- (3) В съответствие с целите на Регламент (ЕС) 2017/2402 регулаторните капиталови изисквания, установени в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ по отношение на институциите инициатори, спонсори или инвеститори в секюритизации, следва да бъдат изменени, така че да отразяват адекватно специфичните характеристики на ОПС секюритизациите, когато тези секюритизации отговарят и на допълнителните изисквания, установени в настоящия регламент, и да бъдат насочени към преодоляване на проявилите се по време на финансовата криза недостатъци, а именно механичното използване на външни рейтинги, прекалено ниските рискови тегла за секюритизационните траншове с висок рейтинг и, обратно, прекалено високите рискови тегла за секюритизационните траншове с нисък рейтинг, както и недостатъчната чувствителност към риска. На 11 декември 2014 г. Базелският комитет по банков надзор („БКБН“) публикува документ, озаглавен „Преразглеждане на рамката за секюритизация“ („преразгледана Базелска рамка“), в който са очертани различни изменения в регулаторните капиталови стандарти за секюритизациите с цел преодоляване именно на тези недостатъци. На 11 юли 2016 г. БКБН публикува актуализиран стандарт за регулаторното капиталово третиране на секюритизиращите експозиции, който включва регулаторното капиталово третиране за „опростени, прозрачни и сравними“ секюритизации. Този стандарт изменя преразгледаната Базелска рамка. При изменението на Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да се вземат предвид разпоредбите на преразгледаната Базелска рамка с нейните изменения.
- (4) Съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 всички институции следва да използват едни и същи методи за изчисляване на капиталовите изисквания за позициите си в дадена секюритизация. На първо място и за да се премахне чисто механичното използване на външни рейтинги, институциите следва да използват собствени изчисления на регулаторните капиталови изисквания, когато имат разрешение да прилагат вътрешнорейтинговия подход („IRB подход“) за експозиции от същия вид като базисните за секюритизацията експозиции и ако са в състояние да изчислят регулаторните капиталови изисквания за базисните експозиции по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани („K_{IRB}“), като във всеки случай е необходимо да се следват някои предварително определени изходни данни (IRB подход при секюритизация „ — SEC-IRBA “). Стандартизиращият подход при секюритизация („SEC-SA“) следва да е на разположение на институциите, които не могат да използват SEC-IRBA по отношение на позициите си в дадена секюритизация. SEC-SA следва да се основава на формула въз основа на капиталовите изисквания, които биха били изчислени съгласно стандартизиращия подход към кредитния риск по отношение на базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани („K_{SA}“). Когато първите два подхода не са на разположение, институциите следва да могат да приложат подхода на външните рейтинги при секюритизация (SEC-ERBA). При SEC-ERBA капиталовите изисквания за секюритизационните траншове следва да се определят съобразно техния външен рейтинг. Независимо от това институциите следва винаги да използват SEC-ERBA като резервен вариант, ако SEC-IRBA не е на разположение за ОПС секюритизационните траншове с нисък рейтинг и за някои ОПС секюритизационни траншове със среден рейтинг, определени чрез подходящи параметри. За секюритизациите, които не са ОПС, използването на SEC-SA след SEC-IRBA следва да бъде допълнително ограничено. Освен това компетентните органи следва да могат да забранят използването на подхода SEC-SA, когато той не е в състояние адекватно да се справи с рисковете, които поставя секюритизацията пред платежоспособността на институцията или пред финансовата стабилност. След като уведомят компетентния орган, на институциите следва да бъде разрешено да използват SEC-ERBA по отношение на всички секюритизации с кредитна оценка, които притежават, когато не могат да използват SEC-IRBA.
- (5) Рисковете, свързани с представителството и с модела, са по-ясно изразени при секюритизациите, отколкото при другите финансови активи, и са причина за известна несигурност при изчисляването на капиталовите изисквания за секюритизациите, дори след като всички необходими рискови фактори бъдат взети под внимание. За да могат тези рискове да бъдат отразени адекватно, Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде изменен, като за всички секюритизиращи позиции се предвиди долна граница на рисковото тегло от 15 %. Пресекуритизациите обаче са по-сложни и по-рискови, поради което съгласно Регламент (ЕС) 2017/2402 са разрешени само някои форми на пресекуритизация. Освен това, към позициите в пресекуритизациите следва да се прилага по-консервативен подход при изчисляването на регулаторния капитал, а долната граница на рисковото тегло следва да бъде 100 %.
- (6) От дадена институция не следва да се изисква да прилага към първостепенните позиции по-високо рисково тегло от рисковото тегло, което би било определено, ако те пряко притежаваха базисните експозиции, като по този начин се отразява ползата от кредитните подобрения, които първостепенните позиции получават от подчинените траншове в секюритизационната структура. Поради това в Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да се предвиди подходът на подробния преглед, според който на първостепенните секюритизиращи позиции следва да се задава максимално рисково тегло, равно на претегленото според експозициите средно рисково тегло, приложимо спрямо базисните експозиции, като този подход следва да може да се използва независимо дали съответната позиция е с рейтинг или не и независимо от метода, използван за групата от базисни експозиции („стандартизиран подход или IRB подход“), при спазване на определени условия.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

- (7) В сега действащата рамка е предвидена обща горна граница на размера на рисково претеглените експозиции за институциите, които могат да изчисляват капиталовите изисквания за базисните експозиции чрез IRB подхода по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани (K_{IRB}). Доколкото процесът на секюритизация намалява свързания с базисните експозиции риск, тази горна граница следва да важи за всички институции инициатори и спонсори, независимо от подхода, който използват за изчисляване на регулаторните капиталови изисквания за позициите в секюритизацията.
- (8) Както бе посочено от Европейски надзорен орган (Европейски банков орган) („ЕБО“), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ в неговия доклад относно допустимата секюритизация“ от юли 2015 г., емпиричните данни относно неизпълнението и загубите показват, че ОПС секюритизациите са имали по-добри резултати в сравнение с другите секюритизации по време на финансовата криза, като отразяват използването на опростени и прозрачни структури, както и на стабилни практики при ОПС секюритизациите, които водят до по-ниски кредитни, оперативни и свързани с представителството рискове. Следователно е целесъобразно Регламент (ЕС) № 575/2013 да се измени, за да може параметрите за ОПС секюритизациите, при условие че те отговарят и на допълнителни изисквания за минимизиране на риска, да бъдат калибрирани така, че рискът да бъде адекватно отразен съгласно препоръката в доклада на ЕБО, която включва по-специално използването на по-ниска долна граница на рисковото тегло — 10 %, за първостепенните позиции.
- (9) По-ниските капиталови изисквания, приложими за ОПС секюритизациите, следва да бъдат ограничени до секюритизациите, при които собствеността на базисните експозиции е прехвърлена на дружество със специална цел — секюритизация или ДСЦС („традиционна секюритизация“). Институциите обаче, които задържат първостепенни позиции в синтетични секюритизации, покрити с базисна група от заеми за малки и средни предприятия (МСП), следва също да имат възможност да прилагат за тези позиции по-ниските капиталови изисквания, приложими за ОПС секюритизациите, когато този вид сделки се разглеждат като сделки с високо качество в съответствие с определени строги критерии, включително относно допустимите инвеститори. По-специално, такава подгрупа от синтетични секюритизации следва да се ползва с гаранцията или контрагаранцията на централното правителство или централната банка на държава членка, или на напълно дружество, или на институционален инвеститор, при условие че гаранцията или контрагаранцията, предоставена от институционалния инвеститор е напълно обезпечена с паричен депозит в институцията инициатор. Преференциалното третиране на регулаторния капитал при ОПС секюритизации, което би било предоставено за онези сделки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013, не засяга спазването на рамката на Съюза за държавната помощ, установена в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (10) С цел да се хармонизират надзорните практики в целия Съюз, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), след като вземе предвид доклада на ЕБО, по отношение на допълнителното определяне на условията за прехвърляне на кредитен риск на трети страни, съдържанието на понятието „прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни, и изискванията за оценка от страна на компетентните органи на прехвърлянето на кредитен риск, както по отношение на традиционните секюритизации, така и по отношение на синтетичните секюритизации. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложили в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. ⁽³⁾ По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (11) Техническите стандарти при финансовите услуги следва да осигурят адекватната защита на инвеститорите и потребителите в рамките на Съюза. Би било ефективно и целесъобразно на ЕБО, като орган с високоспециализиран експертен опит, да се повери разработването на проекти на регулаторни технически стандарти, които не включват избори на политика, които да се предават на Комисията.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽²⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

⁽³⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

- (12) На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема регулаторни технически стандарти, разработени от ЕБО, по отношение на съдържанието на достатъчно консервативния метод за изчисляване на размера на неусвоената част улеснения под формата на парични аванси в контекста на изчисляването на стойността на експозицията за дадена секюритизация и по отношение на допълнителното определяне на условията, съгласно които на институциите е позволено да изчисляват K_{IRB} за групата от базисни експозиции за дадена секюритизация, както при закупените вземания. Комисията следва да приема тези проекти на регулаторни технически стандарти посредством делегирани актове съгласно член 290 от ДФЕС и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (13) Останалите, установени в Регламент (ЕС) № 575/2013 регулаторни капиталови изисквания за секюритизациите, следва бъдат изменени само доколкото са свързани с гореизложеното и единствено с цел да бъдат отразени новата йерархия на подходите и специалните разпоредби за ОПС секюритизациите. По-специално, разпоредбите относно признаването на прехвърляне на значителен риск и изискванията за външните кредитни оценки следва като цяло да продължат да се прилагат както досега. Пета част от Регламент (ЕС) № 575/2013 обаче следва да бъде заличена изцяло, с изключение на изискването за поддържане на допълнителни рискови тегла, които следва да бъдат наложени на институциите, нарушаващи разпоредбите на глава 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402.
- (14) Уместно е измененията на Регламент (ЕС) № 575/2013, предвидени в настоящия регламент, да се прилагат по отношение на всички секюритизиращи позиции, притежавани от дадена институция. За да се сведат обаче, доколкото е възможно, до минимум разходите, свързани с този преход, и да се даде възможност за плавен преход към новата рамка, до 31 декември 2019 г. институциите следва да продължат да прилагат предишната рамка към всички неприключени секюритизиращи позиции, които притежават към началната дата на прилагане на настоящия регламент, а именно съответните разпоредби, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013, които са се прилагали преди началната дата на прилагане на настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013

Регламент (ЕС) № 575/2013 се изменя, както следва:

1. Член 4, параграф 1 се изменя, както следва:

а) точки 13 и 14 се заменят със следното:

„13) „инициатор“ означава инициатор съгласно определението в член 2, точка 3 от Регламент (ЕС) 2017/2402 (*);

14) „спонсор“ означава спонсор съгласно определението в член 2, точка 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402;

(*) Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС, и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12. 2017 г., стр. 35).“;

б) вмъква се следната точка:

„14а) „първоначален кредитор“ означава първоначален кредитор съгласно определението в член 2, точка 20 от Регламент (ЕС) 2017/2402“;

в) точки 61, 62 и 63 се заменят със следното:

„61) „секюритизация“ означава секюритизация съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) 2017/2402;

62) „секюритизираща позиция“ означава секюритизираща позиция съгласно определението в член 2, точка 19 от Регламент (ЕС) 2017/2402;

63) „пресекюритизация“ означава пресекюритизация съгласно определението в член 2, точка 4 от Регламент (ЕС) 2017/2402“;

г) точки 66 и 67 се заменят със следното:

„66) „дружество със специална цел — секюризация“ или „ДСЦС“ означава дружество със специална цел — секюризация или ДСЦС съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402;

67) „транш“ означава транш съгласно определението в член 2, точка 6 от Регламент (ЕС) 2017/2402;“;

д) добавя се следната точка:

„129) „обслужващо предприятие“ означава обслужващо предприятие, съгласно определението в член 2, точка 13 от Регламент (ЕС) 2017/2402.“

2. В член 36, параграф 1, буква к) подточка ii) се заменя със следното:

„ii) секюритизиращи позиции в съответствие с член 244, параграф 1, буква б), член 245, параграф 1, буква б) и член 253;“.

3. Член 109 се заменя със следното:

„Член 109

Третиране на секюритизиращи позиции

Институциите изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за позициите, които държат в дадена секюритизация, в съответствие с глава 5.“

4. В член 134 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато дадена институция осигурява кредитна защита едновременно за няколко експозиции, при условие че ^{то} по ред неизпълнение сред експозициите поражда плащане и че с това кредитно събитие договорът се прекратява, рисковите тегла на експозициите в съвкупността се сумират, като се изключват „п-1“ на брой експозиции, до максимално рисково тегло от 1 250 % и след това се умножават по номиналната стойност на защитата, предоставена от кредитния дериват, за да се изчисли рисково претегления размер на експозицията. Изключените от сумирането „п-1“ на брой експозиции се определят въз основа на това, че те включват тези експозиции, всяка от които води до по-нисък рисково претеглен размер на експозицията в сравнение с рисково претегления размер на всяка една от експозициите, участващи в сумирането.“

5. В член 142, параграф 1, точка 8) се заличава.

6. В член 153 параграфи 7 и 8 се заменят със следното:

„7. По отношение на закупените вземания от предприятия, възстановяемите отбиви от цената при покупка, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване или и двете, могат да бъдат третирани от купувача на вземанията или от бенефициера на обезпечението или на частичната гаранция като защита срещу първа загуба в съответствие с глава 5, раздел 3, подраздели 2 и 3. Продавачът, който предоставя възстановяемите отбиви от цената при покупка, и доставчикът на обезпечение или на частична гаранция ги третират като експозиция към позиция на първа загуба в съответствие с глава 5, раздел 3, подраздели 2 и 3.

8. Когато дадена институция осигурява кредитна защита едновременно за няколко експозиции, при условие че ^{то} по ред неизпълнение сред експозициите поражда плащане и че с това кредитно събитие договорът се прекратява, рисковите тегла на експозициите в съвкупността се сумират, като се изключват „п-1“ на брой експозиции, като сумата от умножения с 12,5 размер на очакваните загуби и рисково претегления размер на експозицията не трябва да надвишават номиналната стойност на защитата, предоставена от кредитния дериват, умножена по 12,5. Изключените от сумирането „п-1“ на брой експозиции се определят въз основа на това, че те включват тези експозиции, всяка от които води до по-нисък размер на рисково претеглената експозиция в сравнение с рисково претегления размер на всяка една от експозициите, участващи в сумирането. За позиции в съвкупността, за които дадена институция не може да определи рисково тегло съгласно вътрешнорейтинговия подход, се прилага рисково тегло от 1 250 %.“

7. В член 154 параграф 6 се заменя със следното:

„6. По отношение на закупените вземания на дребно, възстановяемите отбиви от цената при покупка, обезпеченията или частичните гаранции, осигуряващи защита срещу първа загуба от неизпълнение, загуби от разсейване или и двете, могат да бъдат третирани от купувача на вземанията или от бенефициера на обезпечението или на частичната гаранция като защита срещу първа загуба в съответствие с глава 5, раздел 3, подраздели 2 и 3. Продавачът, който предоставя възстановяемите отбиви от цената при покупка, и доставчикът на обезпечение или на частична гаранция ги третират като експозиция към позиция на първа загуба в съответствие с глава 5, раздел 3, подраздели 2 и 3.“

8. В член 197, параграф 1, буква з) се заменя със следното:

„з) секюритизиращи позиции, които не са пресекюритизиращи и за които се прилага рисковото тегло от 100 % или по-ниско в съответствие с членове 261 — 264;“.

9. В трета част, дял II глава 5 се заменя със следното:

„ГЛАВА 5

Секюритизация

Раздел 1

Определения и критерии за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации

Член 242

Определения

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- 1) „опция за предсрочно погасяване“ означава предвидена в договор възможност, позволяваща на инициатора да поиска прекратяване на секюритизиращите позиции преди погасяването на всички секюритизирани експозиции, като изкупи обратно оставащите базисни експозиции в групата — при традиционните секюритизации, или като прекрати кредитната защита — при синтетичните секюритизации, ако и в двата случая остатъчният размер на базисните експозиции спадне до предварително определено ниво или под него;
- 2) „лихвен елемент за кредитно подобрение“ означава балансов актив, който представлява оценка на паричните потоци във връзка с бъдеща печалба от лихвения марж и който е подчинен транс в секюритизацията;
- 3) „ликвидно улеснение“ означава ликвидно улеснение съгласно определението в член 2, точка 14 от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- 4) „позиция без рейтинг“ означава секюритизираща позиция, която няма призната кредитна оценка, в съответствие с раздел 4;
- 5) „позиция с рейтинг“ означава секюритизираща позиция, която има призната кредитна оценка в съответствие с раздел 4;
- 6) „първостепенна секюритизираща позиция“ означава позиция, покрита или обезпечена с първото по ред вземане към всички базисни експозиции, като за тази цел не се вземат предвид сумите, дължими по лихвени или валутни дериватни договори, такси и други подобни плащания, и независимо от всякакви разлики в падежа с един или повече други първостепенни трансове, с които тази позиция споделя пропорционално разпределение на загубите;
- 7) „група по вътрешнорейтинговия подход“ означава група от базисни експозиции от вид, по отношение на който на институцията се разрешава да използва вътрешнорейтинговия подход и тя е в състояние да изчисли размера на рисковото претеглените експозиции в съответствие с глава 3 за всички тези експозиции;
- 8) „смесена група“ означава група от базисни експозиции от вид, по отношение на който на институцията се разрешава да използва вътрешнорейтинговия подход и тя е в състояние да изчисли размера на рисковото претеглените експозиции в съответствие с глава 3 за някои, но не за всичките експозиции;
- 9) „свърхобезпечаване“ означава всяка форма на кредитно подобрение, при което базисните експозиции имат стойност, която е по-висока от стойността на секюритизиращите позиции;
- 10) „опростена, прозрачна и стандартизирана секюритизация“ или „ОПС секюритизация“ означава секюритизация, която изпълнява изискванията, предвидени в член 18 от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- 11) „програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа“ или „програма за ОАТЦК“ означава програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа или програма за ОАТЦК съгласно определението в член 2, точка 7 от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- 12) „сделка с обезпечени с активи търговски ценни книжа“ или „сделка с ОАТЦК“ означава сделка с обезпечени с активи търговски ценни книжа или сделка с ОАТЦК съгласно определението в член 2, точка 8 от Регламента (ЕС) 2017/2402;
- 13) „традиционна секюритизация“ означава традиционна секюритизация съгласно определението в член 2, точка 9 от Регламент (ЕС) 2017/2402;

- 14) „синтетична секюритизация“ означава синтетична секюритизация съгласно определението в член 2, точка 10 от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- 15) „револвираща експозиция“ означава револвираща експозиция съгласно определението в член 2, точка 15 от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- 16) „клауза за предсрочна амортизация“ означава клауза за предсрочна амортизация съгласно определението в член 2, точка 17 от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- 17) „транш за първа загуба“ означава транш за първа загуба съгласно определението в член 2, точка 18 от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- 18) „междинен транш в секюритизацията“ означава позиция в секюритизацията, която е подчинена на първостепенната секюритизираща позиция и е с по-висок ранг от транша за първа загуба и която подлежи на рисково тепло, по-ниско от 1 250 % и по-високо от 25 % в съответствие с глава 5, раздел 3, подраздели 2 и 3;
- 19) „насърчително дружество“ означава всяко предприятие или образуване, създадено от централното, регионалното или местното правителство на държава членка, което предоставя насърчителни заеми или насърчителни гаранции, чиято основна цел не е реализиране на печалба или увеличаване на пазарния дял, а утвърждаване на целите на публичната политика на това правителство, при условие че, при спазване на правилата за държавната помощ, въпросното правителство има задължение да защитава икономическата основа на предприятието или образуването и да поддържа неговата жизнеспособност, докато то съществува, или че най-малко 90 % от първоначалния му капитал или финансиране или насърчителния заем, който предоставя, са гарантирани пряко или косвено от централното, регионалното или местното правителство на държавата членка.

Член 243

Критерии за ОПС секюритизациите, допустими за диференцирано третиране на капитала

1. Позициите в програма за ОАТЦК или сделка с ОАТЦК, които се считат за позиции в ОПС секюритизации, отговарят на условията за третирането, посочено в членове 260, 262 и 264, когато са изпълнени следните изисквания:

- а) базисните експозиции, към момента на добавянето им към програмата за ОАТЦК, доколкото е известно на инициатора или на първоначалния кредитор, отговарят на условията, според които може да им бъде определено рисково тепло, съгласно стандартизирания подход и като се отчита всяко приемливо редуциране на кредитния риск, равно на 75 % или по-ниско на база отделна експозиция, когато последната е експозиция на дребно, или равно на 100 % за всички останали експозиции; и
- б) съвкупната стойност на всички експозиции към един длъжник по дадена програма за ОАТЦК не надвишава 2 % от съвкупната стойност на всички експозиции в рамките на програмата за ОАТЦК към момента, в който експозициите са добавени към нея. За целите на това изчисление заемите или лизингите за група от свързани клиенти, доколкото е известно на спонсора, се считат за експозиции към един длъжник.

По отношение на търговските вземания първа алинея, буква б) не се прилага в случаите, в които кредитният риск на тези търговски вземания е изцяло покрит чрез приемлива кредитна защита в съответствие с глава 4, при условие че в този случай доставчикът на защитата е институция, застрахователно предприятие или презастрахователно предприятие. За целите на настоящата алинея при определянето дали търговските вземания са изцяло покрити и дали са спазени лимитите за концентрация, се използва само дялът от тях, който остава след отчитане на ефекта от евентуални отбивы от цената при покупка и от свръхобезпечаване.

В случай на секюритизирани остатъчни лизингови стойности първа алинея, буква б) не се прилага, когато тези стойности не са изложени на риск от рефинансиране или препродажба поради правнообвързващ ангажимент за обратно изкупуване или рефинансиране на експозицията за предварително определена сума от трета страна, отговаряща на условията по член 201, параграф 1.

Чрез дерогация от първа алинея, буква а), когато институцията прилага член 248, параграф 3 или е получила разрешение да приложи подхода на вътрешна оценка в съответствие с член 265, рисковото тепло, което тази институция присъжда на ликвидно улеснение, което покрива изцяло обезпеченията с активи ценни книжа, емитирани в рамките на програмата, е равно на или по-малко от 100 %;

2. Позициите в секюритизация, различна от програма за ОАТЦК или сделка с ОАТЦК, които се считат за позиции в ОПС секюритизация, отговарят на условията за третирането, посочено в членове 260, 262 и 264, когато са изпълнени следните изисквания:

- а) към момента на включването в секюритизацията съвкупната стойност на всички експозиции в групата към даден отделен длъжник не надвишава 2 % от съвкупната стойност на остатъчните експозиции в групата от базисни експозиции. За целите на това изчисление заемите или лизингите за група от свързани клиенти се считат за експозиции към един длъжник;

В случай на секюритизирани остатъчни лизингови стойности първа алинея от настоящата буква не се прилага, когато тези стойности не са изложени на риск от рефинансиране или препродажба поради правнообвързващ ангажимент за обратно изкупуване или рефинансиране на експозицията за предварително определена сума от трета страна, отговаряща на условията по член 201, параграф 1;

- б) към момента на включването им в секюритизацията базисните експозиции отговарят на условията, според които може да им бъде определено рисково тегло, съгласно стандартизирания подход и като се отчита всяко приемливо редуциране на кредитния риск, равно на или по-малко от:

i) 40 % на база претеглената спрямо стойността на експозициите средна стойност за портфейла, когато експозициите са заеми, обезпечени с жилищни ипотечи, или изцяло гарантирани жилищни заеми, както е посочено в член 129, параграф 1, буква д);

ii) 50 % на база отделна експозиция, когато експозицията е заем, обезпечен с ипотека върху търговски имот;

iii) 75 % на база отделна експозиция, когато последната е експозиция на дребно;

iv) 100 % на база отделна експозиция за всички останали експозиции;

- в) когато се прилага буква б), подточки i) и ii), заемите, обезпечени с по-ниски по ранг права по обезпечението за даден актив, се включват в секюритизацията само ако всички заеми, обезпечени с по-високи по ранг права по обезпечението за този актив, също са включени в секюритизацията;

- г) когато се прилага буква б), подточка i) от настоящия параграф, съотношението на размера на заема към стойността на обезпечението, измерено в съответствие с член 129, параграф 1, буква г), подточка i) и член 229, параграф 1, не е по-високо от 100 % за нито един заем в групата от базисни експозиции към момента на включване в секюритизацията.

Раздел 2

Признаване на прехвърлянето на значителен риск

Член 244

Традиционна секюритизация

1. Институцията — инициатор на традиционна секюритизация, може да изключи базисните експозиции от своето изчисление на рисково претегления размер на експозициите и, според случая, размера на очакваната загуба, ако е изпълнено едно от следните две условия:

- а) значителен кредитен риск, свързан с базисните експозиции, е прехвърлен на трети страни;

- б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които държи в секюритизацията, или приспада тези секюритизиращи позиции от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).

2. Счита се, че е прехвърлен значителен кредитен риск, когато е налице един от следните случаи:

- а) размерът на рисково претеглените експозиции на междинните траншове в секюритизацията, които институцията инициатор държи в секюритизацията, не надхвърля 50 % от размера на рисково претеглените експозиции на всички междинни траншове в тази секюритизация;

- б) институцията инициатор не държи повече от 20 % от стойността на експозицията на транша за първа загуба в секюритизацията, при условие че са изпълнени и двете, изброени по-долу условия:

i) инициаторът може да докаже, че стойността на експозицията на транша за първа загуба в значителна степен надвишава обоснованата оценка на очакваната загуба по базисните експозиции;

ii) няма междинни траншове в секюритизацията.

Когато евентуалното намаление на размера на рисково претеглените експозиции, което институцията инициатор би постигнала чрез секюритизацията съгласно буква а) или б), не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни, компетентните органи могат да преценят за всеки конкретен случай, че не е налице прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни.

3. Чрез дерогация от параграф 2 компетентните органи могат да разрешат на институциите инициатори да признаят прехвърлянето на значителен кредитен риск при дадена секюритизация, ако във всеки един случай институцията инициатор може да докаже, че намаляването на капиталовите изисквания, което инициаторът постига чрез секюритизацията, е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни. Разрешение получават само институциите, които отговарят и на двете, изброени по-долу условия:

- а) институцията разполага с адекватни политики за вътрешно управление на риска и с методологии за оценка на прехвърлянето на кредитен риск;
- б) институцията е отчела всяко прехвърляне на кредитен риск на трети страни за целите на вътрешното управление на риска и за разпределението на вътрешния капитал.

4. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1—3, трябва да е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) документацията по сделката отразява икономическата същност на секюритизацията;
- б) секюритизиращите позиции не представляват задължения за плащане от страна на институцията инициатор;
- в) базисните експозиции са поставени извън обсега на институцията инициатор и нейните кредитори по начин, който отговаря на изискването, посочено в член 20, параграф 1, от Регламент (ЕС) 2017/2402;
- г) институцията инициатор не запазва контрол върху базисните експозиции. Счита се, че контролът върху базисните експозиции е запазен, ако инициаторът има право да изкупи обратно от поемателя вече прехвърлените експозиции, за да реализира произтичащите от тях доходи, или ако по друг начин от него се изисква да поеме обратно прехвърления риск. Запазването на правата или задълженията във връзка с обслужването на базисните експозиции от страна на институцията инициатор само по себе си не представлява контрол върху експозициите;
- д) документацията относно секюритизацията не съдържа клаузи или условия, които:
 - i) изискват от институцията инициатор да промени базисните експозиции, за да подобри средното качество на групата; или
 - ii) предвиждат увеличаване на дохода, платим на държателите на позиции, или по друг начин подобряват позициите в секюритизацията в случай на влошаване на кредитното качество на базисните експозиции;
- е) когато е приложимо, в документацията по сделката ясно се посочва фактът, че инициаторът или спонсорът могат само да купят или да изкупят обратно секюритизиращи позиции, или да изкупят обратно, да реструктурират или да заместят базисните експозиции извън договорните си задължения, когато тези договорености се изпълняват в съответствие с преобладаващите пазарни условия и страните по тях действат в свой интерес като свободни и независими страни (сделка между несвързани лица);
- ж) когато е налице опция за предсрочно погасяване, тя също трябва да отговаря на всяко едно от следните условия:
 - i) може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;
 - ii) може да бъде упражнена само когато 10 % или по-малко от първоначалната стойност на базисните експозиции останат непогасени;
 - iii) няма за цел да избегне разпределянето на загуби по позиции с кредитни подобрения или по други позиции, държани от инвеститорите в секюритизацията, нито е предназначена да предоставя кредитно подобрение по друг начин;
- з) институцията инициатор е получила квалифицирано правно становище, което потвърждава, че секюритизацията отговаря на условията, определени в буква в) от настоящия параграф.

5. Компетентните органи информират ЕБО за всички случаи, в които са решили, че евентуалното намаление на размера на рисково претеглените експозиции не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2, както и за случаите, в които институциите са избрали да приложат параграф 3.

6. ЕБО следи различните надзорни практики във връзка с признаването на прехвърляне на значителен риск при традиционните секюритизации в съответствие с настоящия член. По-специално ЕБО извършва преглед на:

- а) условията за прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграфи 2, 3 и 4;
- б) тълкуването на понятието „прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни“ за целите на оценката от страна на компетентните органи, предвидена в параграф 2, втора алинея и в параграф 3;
- в) изискванията за оценка от страна на компетентните органи на секюритизационните сделки, по отношение на които инициаторът желае да получи признаване на прехвърлянето на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2 или параграф 3.

ЕБО представя на Комисията доклад за своите констатации до 2 януари 2021 г. След като вземе предвид доклада на ЕБО, Комисията може да приеме делегиран акт в съответствие с член 462 с цел допълване на настоящия регламент чрез допълнително конкретизиране на аспектите, изброени в букви а)—в) от настоящия параграф.

Член 245

Синтетична секюритизация

1. Институцията — инициатор на синтетична секюритизация, може да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и, според случая, размера на очакваните загуби, по отношение на базисните експозиции в съответствие с членове 251 и 252, когато е изпълнено едно от следните условия:

- а) значителен кредитен риск е прехвърлен на трети страни чрез обезпечена кредитна защита или чрез кредитна защита с гаранции;
 - б) институцията инициатор прилага рисково тегло от 1 250 % спрямо всички секюритизиращи позиции, които задържа в секюритизацията, или приспада тези секюритизиращи позиции от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).
2. Счита се, че е прехвърлен значителен кредитен риск, когато е налице един от следните случаи:
- а) размерът на рисково претеглените експозиции на междинните траншове в секюритизацията, които институцията инициатор държи в секюритизацията, не надхвърля 50 % от размера на рисково претеглените експозиции на всички междинни траншове в тази секюритизация;
 - б) институцията инициатор не държи повече от 20 % от стойността на експозицията на транша за първа загуба в секюритизацията, при условие че са е изпълнени и двете изброени по-долу условия:
 - i) инициаторът може да докаже, че стойността на експозицията на транша за първа загуба в значителна степен надвишава обоснованата оценка на очакваната загуба по базисните експозиции;
 - ii) няма междинни траншове в секюритизацията.

Когато евентуалното намаление на размера на рисково претеглените експозиции, което институцията инициатор би постигнала чрез секюритизацията, не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни, компетентните органи могат да преценят за всеки конкретен случай, че не е налице прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни.

3. Чрез дерогация от параграф 2 компетентните органи могат да разрешат на институциите инициатори да признаят прехвърлянето на значителен кредитен риск при секюритизацията, ако във всеки един случай институцията инициатор може да докаже, че намаляването на капиталовите изисквания, което инициаторът постига чрез секюритизацията, е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни. Разрешение получават само институциите, които отговарят и на двете, изброени по-долу условия:

- а) институцията разполага с адекватни политики за вътрешно управление на риска и с методологии за оценка на прехвърлянето на риск;
- б) институцията е отчела всяко прехвърляне на кредитен риск на трети страни за целите на вътрешното управление на риска и за разпределението на вътрешния капитал.

4. В допълнение към изискванията, посочени в параграфи 1—3, трябва да е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) документацията по сделката отразява икономическата същност на секюритизацията;
- б) кредитната защита, чрез която се прехвърля кредитният риск, отговаря на изискванията на член 249;

- в) документацията относно секюритизацията не съдържа клаузи или условия, които:
- i) установяват значими прагове на същественост, под които кредитната защита не се счита за изискуема в случай на настъпване на кредитно събитие;
 - ii) позволяват прекратяване на защитата в случай на влошаване на кредитното качество на базисните експозиции;
 - iii) изискват от институцията инициатор да промени структурата на базисните експозиции, за да подобри средното качество на групата; или
 - iv) предвиждат увеличаване на цената на кредитната защита на институцията или на дохода, платим на държателите на позиции в секюритизацията, в случай на влошаване на кредитното качество на групата базисни експозиции;
- г) кредитната защита може да бъде реализирана във всички относими юрисдикции;
- д) когато е приложимо, в документацията по сделката ясно се посочва фактът, че инициаторът или спонсорът може само да купи или да изкупи обратно секюритизиращи позиции или да изкупи обратно, да реструктурира или да замени базисните експозиции извън договорните си задължения, когато тези договорности се изпълняват в съответствие с преобладаващите пазарни условия и страните по тях действат в свой интерес като свободни и независими страни (сделка между несвързани лица);
- е) когато е налице опция за предсрочно погасяване, тя отговаря на всяко едно от следните условия:
- i) може да бъде упражнена по преценка на институцията инициатор;
 - ii) може да бъде упражнена само когато 10 % или по-малко от първоначалната стойност на базисните експозиции останат непогасени;
 - iii) няма за цел да се избегне разпределянето на загуби по позиции с кредитни подобрения или по други позиции, държани от инвеститорите в секюритизацията, нито е предназначена да предоставя кредитно подобрение по друг начин.
- ж) институцията инициатор е получила квалифицирано правно становище, което потвърждава, че секюритизацията отговаря на условията, определени в буква г) от настоящия параграф;
5. Компетентните органи информират ЕБО за случаите, в които са решили, че евентуалното намаление на размера на рисково претеглените експозиции не е подкрепено от прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2, както и за случаите, в които институциите са избрали да приложат параграф 3.
6. ЕБО следи различните надзорни практики във връзка с признаването на прехвърлянето на значителен риск при синтетичните секюритизации в съответствие с настоящия член. По-специално ЕБО извършва преглед на:
- а) условията за прехвърляне на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграфи 2, 3 и 4;
 - б) тълкуването на понятието „прехвърляне на съответен по размер кредитен риск на трети страни“ за целите на оценката от страна на компетентните органи, предвидена в параграф 2, втора алинея и в параграф 3; и
 - в) изискванията за оценка от страна на компетентните органи на секюритизационните сделки, по отношение на които инициаторът желае да получи признаване на прехвърлянето на значителен кредитен риск на трети страни в съответствие с параграф 2 или параграф 3.

ЕБО представя на Комисията доклад за своите констатации не по-късно от 2 януари 2021 г. След като вземе предвид доклада на ЕБО, Комисията може да приеме делегиран акт в съответствие с член 462 с цел допълване на настоящия регламент чрез допълнително конкретизиране на аспектите, изброени в букви а)—в) от настоящия параграф.

Член 246

Оперативни изисквания относно клаузите за предсрочна амортизация

Когато секюритизацията включва револвиращи експозиции и клаузи за предсрочна амортизация или други подобни разпоредби, се счита, че институцията инициатор е прехвърлила значителен кредитен риск само когато са изпълнени определените в членове 244 и 245 изисквания, а след активирането ѝ клаузата за предсрочна амортизация:

- а) не подчинява първостепенните или равностойните по ранг вземания на институцията по базисните експозиции спрямо вземанията на други инвеститори;
- б) не подчинява допълнително вземането на институцията по базисните експозиции спрямо вземанията на други страни; или
- в) не увеличава по друг начин експозицията на институцията към загуби, свързани с базисните револвиращи експозиции.

Раздел 3

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

Подраздел 1

Общи разпоредби

Член 247

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

1. Когато в съответствие с раздел 2 институцията инициатор е прехвърлила значителен кредитен риск, свързан с базисните експозиции на секюритизацията, тази институция може:

- а) при традиционна секюритизация — да изключи базисните експозиции от изчислението на размера на рисково претеглените експозиции и, когато е приложимо, от размера на очакваните загуби;
- б) при синтетична секюритизация — да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и, когато е приложимо, размера на очакваните загуби, по отношение на базисните експозиции в съответствие с членове 251 и 252.

2. Когато институцията инициатор е взела решение да приложи параграф 1, тя изчислява размера на рисково претеглените експозиции по настоящата глава за позициите, които тя евентуално държи в секюритизацията.

Когато институцията инициатор не е прехвърлила значителен кредитен риск или е взела решение да не прилага параграф 1, тя не е длъжна да изчислява размера на рисково претеглените експозиции за всяка позиция, която евентуално държи в секюритизацията, но продължава да включва базисните експозиции при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции и, когато е приложимо, размера на очакваните загуби, все едно те не са били секюритизирани.

3. Когато е налице експозиция към позиции в различни траншове от една секюритизация, експозицията към всеки транш се третира като отделна секюритизираща позиция. Счита се, че доставчиците на кредитна защита по секюритизиращи позиции държат позиции в секюритизацията. Секюритизиращите позиции включват експозиции към секюритизация, произтичаща от лихвени или валутни дериватни договори, които институцията е сключила при сделката.

4. Освен в случаите, когато секюритизиращата позиция е приспадната от базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), размерът на рисково претеглената експозиция се включва в общия размер на рисково претеглените експозиции на институцията за целите на член 92, параграф 3.

5. Размерът на рисково претеглените експозиции на секюритизиращата позиция се изчислява, като стойността на експозицията, изчислена в съответствие с член 248, се умножи по съответното общо рисково тегло.

6. Общото рисково тегло се определя като сума от рисковото тегло, посочено в настоящата глава, и евентуалното допълнително рисково тегло в съответствие с член 270а.

Член 248

Стойност на експозицията

1. Стойността на експозицията при секюритизиращите позиции се изчислява по следния начин:

- а) стойността на експозицията на дадена балансова секюритизираща позиция е нейната счетоводна стойност, която остава, след като към секюритизиращата позиция бъдат приложени всички съответни специфични корекции за кредитен риск съгласно член 110;
- б) стойността на експозицията на дадена задбалансова секюритизираща позиция е номиналната ѝ стойност минус всякакви приложими специфични корекции за кредитен риск по отношение на секюритизиращата позиция съгласно член 110, умножена по съответния конверсионен коефициент, както е определено в настоящата буква. Конверсионният коефициент е 100 %, освен в случай на улеснения под формата на парични аванси. За да се определи стойността на експозицията на неусвоената част от улесненията под формата на парични аванси, може да се приложи конверсионен коефициент от 0 % към номиналната стойност на ликвидното улеснение, което е безусловно отменяемо, при условие че погасяванията на усвоени суми от улеснението са с първостепенен ранг спрямо останалите вземания към паричните потоци, произтичащи от базисните експозиции, и институцията е доказала на компетентния орган, че прилага достатъчно консервативен метод за изчисляване на размера на неусвоената част;

в) стойността на експозицията за кредитен риск от контрагента по секюритизираща позиция, която произтича от дериватен инструмент, посочен в приложение II, се определя в съответствие с глава 6

г) институцията инициатор може да приспада от стойността на експозицията на секюритизираща позиция, на която е определено рисково тегло от 1 250 % в съответствие с подраздел 3, или която е приспадната от базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), размера на специфичните кредитни корекции на базисните експозиции в съответствие с член 110, и всякакви невъзстановими отбиви от цената при покупка, свързани с такива базисни експозиции, доколкото тези отбиви водят до намаляване на собствения капитал.

ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които да уточни какво представлява достатъчно консервативен метод за изчисляване на размера на неусвоената част, посочен в първа алинея, буква б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 18 януари 2019 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълва настоящия регламент като приеме регулаторните технически стандарти, посочени в трета алинея от настоящия параграф, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2. Когато институцията притежава две или повече припокриващи се позиции в секюритизация, тя включва само една от тях в изчислението на размера на рисково претеглените експозиции.

Когато позициите частично се припокриват, институцията може да раздели позицията на две части и да признае припокриването само по отношение на една от частите в съответствие с първа алинея. Институцията може също така да третира позициите като напълно припокриващи се, като за да изчисли капитала, тя разширява позицията, от която произтича по-голям размер на рисково претеглените експозиции.

Институцията може също да отчете припокриване между капиталовите изисквания за специфичен риск на позиции в търговския портфейл и капиталовите изисквания за секюритизиращите позиции в банковия портфейл, при условие че институцията може да изчисли и сравни капиталовите изисквания за съответните позиции.

За целите на настоящия параграф две позиции се считат за припокриващи се, когато те взаимно се уравновесяват по такъв начин, че институцията може да компенсира загубите, произтичащи от едната позиция, чрез изпълнението на задълженията по другата.

3. Когато по отношение на позициите в ОАТЦК се прилага член 270в, буква г), институцията може да използва рисковите тегла, определени за ликвидното улеснение, за да изчисли размера на рисково претеглената експозиция за ОАТЦК, при условие че ликвидното улеснение покрива 100 % от ОАТЦК, емитирани по програмата за ОАТЦК, и че то е равностойно по ранг на ОАТЦК, така че те образуват припокриваща се позиция. Институцията уведомява компетентните органи, когато прилага разпоредбите по настоящия параграф. За целите на определянето на 100-процентното покритие, определено в настоящия параграф, институцията може да вземе под внимание и други ликвидни улеснения в програмата за ОАТЦК, при условие че те образуват припокриваща се позиция с ОАТЦК.

Член 249

Признаване на редуциране на кредитен риск при секюритизиращи позиции

1. Дадена институция може да признае обезпечената кредитна защита или кредитната защита с гаранции, получена по отношение на дадена секюритизираща позиция, когато са изпълнени изискванията за редуциране на кредитния риск, определени в настоящата глава и в глава 4.

2. Приемливата обезпечена кредитна защита се ограничава до финансовите обезпечения, които отговарят на изискванията на глава 2 за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, както е посочено в глава 4, като признаването на редуцирането на кредитния риск зависи от спазването на съответните изисквания, установени в глава 4.

Приемливата кредитна защита с гаранции и доставчиците на кредитна защита с гаранции се ограничават до онези от тях, които отговарят на условията по глава 4, като признаването на редуцирането на кредитния риск зависи от спазването на съответните изисквания, установени в глава 4.

3. Чрез дерогация от параграф 2, приемливите доставчици на кредитна защита с гаранции, изброени в член 201, параграф 1, букви а)—з), трябва да имат кредитна оценка от призната АВКО, съответстваща на втора или по-благоприятна от нея степен на кредитно качество към момента на първото признаване на кредитната защита, и на трета или по-благоприятна от нея степен на кредитно качество за периода след това. Изискването, посочено в настоящата алинея, не се прилага за квалифицираните централни контрагенти.

Институциите, на които е позволено да прилагат вътрешнорейтинговия подход за пряка експозиция към доставчика на защита, могат да определят приемливостта в съответствие с първа алинея, като сравнят вероятността за неизпълнение на доставчика на защита с вероятността за неизпълнение, съответстваща на посочените в член 136 степени на кредитно качество.

4. Чрез дерогация от параграф 2 ДСЦС са приемливи доставчици на защита, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) ДСЦС притежават активи, които отговарят на изискванията за приемливо финансово обезпечение в съответствие с глава 4;
- б) активите, посочени в буква а), не са предмет на вземания или условни вземания от по-висок или равностоеен ранг в сравнение с вземанията или условните вземания на институцията, която получава кредитната защита с гаранции; и
- в) всички изисквания за признаването на финансовите обезпечения, установени глава 4 са изпълнени.

5. За целите на параграф 4 размерът на защитата, коригиран за валутни и падежни несъответствия (Ga) съгласно разпоредбите на глава 4, се ограничава до коригираната за променливост пазарна стойност на тези активи, а рисковото тегло на експозициите към доставчика на защитата, определено съгласно стандартизирания подход (g), се определя като среднопретегленото рисково тегло, което би било приложимо за тези активи като финансово обезпечение съгласно стандартизирания подход.

6. Когато секюритизиращата позиция се ползва от пълна или частична кредитна защита на пропорционална основа, се прилагат следните изисквания:

- а) институцията, която предоставя кредитна защита, изчислява размера на рисково претеглените експозиции за частта от секюритизиращата позиция, ползваща се от кредитна защита, в съответствие с подраздел 3, все едно че тя пряко държи тази част от позицията;
- б) институцията, която купува кредитна защита, изчислява размера на рисково претеглените експозиции за защитената част в съответствие с глава 4.

7. Във всички случаи, които не са уредени в параграф 6, се прилагат следните изисквания:

- а) институцията, която предоставя кредитна защита, третира частта от позицията, ползваща се от кредитна защита, като секюритизираща позиция, и изчислява размера на рисково претеглените експозиции, все едно че тя пряко държи тази позиция, в съответствие с подраздел 3 и при спазване на изискванията в параграфи от 8—10;
- б) институцията, която купува кредитна защита, изчислява размера на рисково претеглените експозиции за защитената част от позицията, посочена в буква а), в съответствие с глава 4. Институцията третира частта от секюритизиращата позиция, която не се ползва от кредитна защита, като отделна секюритизираща позиция, и изчислява размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с подраздел 3 при спазване на изискванията в параграфи от 8, 9 и 10.

8. Институциите, които използват вътрешнорейтинговия подход при секюритизация (SEC-IRBA) или стандартизирания подход при секюритизация (SEC-SA) съгласно подраздел 3, определят началната точка на загуба (A) и крайната точка на загуба (D) поотделно за всяка позиция, получена в съответствие с параграф 7, по същия начин, както ако те бяха емитирани като отделни секюритизиращи позиции към момента на инициране на сделката. Стойността на K_{IRB} или съответно на K_{SA} се изчислява, като се вземе предвид първоначалната група от базисните за секюритизацията експозиции.

9. Институциите, които използват подхода на външни рейтинги при секюритизация (SEC-ERBA) съгласно подраздел 3 за първоначалната секюритизираща позиция, изчисляват размера на рисково претеглените експозиции за позициите, получени в съответствие с параграф 7, както следва:

- а) когато дериватната позиция е от по-висок ранг, на нея се присъжда рисковото тегло на първоначалната секюритизираща позиция;

б) когато дериватната позиция е от по-нисък ранг, може да ѝ бъде присъден рейтинг по подразбиране в съответствие с член 263, параграф 7. В този случай относителният дял на транша се изчислява само въз основа на дериватната позиция. Когато не може да се присъди рейтинг по подразбиране, институцията прилага по-високото от двете рискови тегла, произтичащи от:

- i) прилагането на SEC-SA в съответствие с параграф 8 и подраздел 3; или
- ii) рисковото тегло на първоначалната секюритизираща позиция по SEC-ERBA.

10. Дериватната позиция с по-нисък ранг се третира като подчинена секюритизираща позиция дори в случаите, когато първоначалната секюритизираща позиция преди защита се счита за позиция с по-висок ранг.

Член 250

Непряка подкрепа

1. Институцията спонсор или институцията инициатор, която по отношение на дадена секюритизация е приложила член 247, параграфи 1 и 2 при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции или е продала инструменти от търговския си портфейл, в резултат на което от нея вече не се изисква да разполага със собствен капитал срещу риска от тези инструменти, не може да осигурява, пряко или непряко, подкрепа на секюритизацията, която излиза извън договорните ѝ задължения, с оглед намаляване на потенциалните или реалните загуби на инвеститорите.

2. Дадена сделка не се счита за подкрепа за целите на параграф 1, ако сделката е била надлежно взета предвид при оценката на прехвърлянето на значителен кредитен риск и двете страни са изпълнили сделката, действайки в свой собствен интерес като свободни и независими страни (сделка между несвързани лица). За тази цел институцията извършва пълен кредитен преглед по сделката и взема предвид най-малко всеки един от следните аспекти:

- а) цената на обратно изкупуване;
- б) капиталовата и ликвидната позиция на институцията преди и след обратното изкупуване;
- в) показателите на базисните експозиции;
- г) показателите на секюритизиращите позиции;
- д) въздействието на подкрепата върху загубите, които инициаторът очаква да понесе в сравнение с инвеститорите.

3. Институцията инициатор и институцията спонсор уведомяват компетентния орган за всяка сделка, сключена във връзка със секюритизацията в съответствие с параграф 2.

4. В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава насоки относно същността на понятието „сделка между несвързани лица“ за целите на настоящия член и относно обстоятелствата, при които дадена сделка не се структурира с цел предоставяне на подкрепа.

5. Ако дадена институция инициатор или институция спонсор не успее да изпълни изискванията по параграф 1 по отношение на дадена секюритизация, институцията включва всички базисни експозиции на тази секюритизация при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции така, както ако те не бяха секюритизирани, както и оповестява информацията относно:

- а) факта, че е предоставила подкрепа за секюритизацията в нарушение на параграф 1; и
- б) въздействието на предоставената подкрепа по отношение на капиталовите изисквания.

Член 251

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции, секюритизирани при синтетична секюритизация, от страна на институцията инициатор

1. За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените базисни експозиции институцията — инициатор на синтетична секюритизация, използва, в зависимост от случая, методологиите за изчисление, предвидени в настоящия раздел, вместо предвидените в глава 2. За институциите, които изчисляват размера на рисково претеглените експозиции и, според случая, размера на очакваните загуби по отношение на базисните експозиции съгласно глава 3, размерът на очакваната загуба по отношение на такива експозиции трябва да е нула.

2. Установените в параграф 1 от настоящия член изисквания се прилагат за цялата група от експозиции, покриващи секюритизацията. При спазване на член 252 институцията инициатор изчислява размера на рисково претеглените експозиции по отношение на всички траншове в секюритизацията в съответствие с настоящия раздел, включително позициите, за които институцията може да признае редуциране на кредитния риск съгласно член 249. Рисковите тегла, които се прилагат за позициите, при които е налице редуциране на кредитния риск, могат да бъдат изменени в съответствие с глава 4.

Член 252

Третиране на падежни несъответствия при синтетична секюритизация

За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с член 251 всяко несъответствие между падежа на кредитната защита, осигуряваща прехвърлянето на риск, и падежа на базисните експозиции, се изчислява по следния начин:

- а) за падеж на базисните експозиции се приема падежът на експозицията с най-дълъг срок, но не повече от пет години. Падежът на кредитната защита се определя съгласно глава 4;
- б) институцията инициатор не отчита наличието на падежни несъответствия при изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции за секюритизиращи позиции, които получават рисково тегло от 1 250 % в съответствие с настоящия раздел. За всички останали позиции третирането на падежното несъответствие, определено в глава 4, се прилага съгласно следната формула:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

където:

RW^* = размерът на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, буква а);

RW_{Ass} = размерът на рисково претеглените базисни експозиции, който би се получил, ако тези експозиции не бяха секюритизирани, изчислен на пропорционална основа;

RW_{SP} = размерът на рисково претеглените експозиции съгласно член 251, при условие че няма падежно несъответствие;

T = падежът на базисните експозиции, изразен в години;

t = падежът на кредитната защита, изразен в години;

$t^* = 0,25$.

Член 253

Намаления в размера на рисково претеглените експозиции

1. Когато съгласно настоящия раздел на секюритизиращата позиция е определено рисково тегло от 1 250 %, институциите могат в съответствие с член 36, параграф 1, буква к) да приспадат от базовия собствен капитал от първи ред стойността на експозицията на тази позиция, вместо да включват позицията в изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции. За тази цел изчисляването на стойността на експозицията може да отразява приемливата обезпечена кредитна защита в съответствие с член 249.

2. Когато институцията прилага алтернативата по параграф 1, тя може да извади сумата, приспадната в съответствие с член 36, параграф 1, буква к), от сумата, определена в член 268 като максимално капиталово изискване, което би било изчислено за базисните позиции, ако те не бяха секюритизирани.

Подраздел 2

Йерархия на методите и общи параметри

Член 254

Йерархия на методите

1. Институциите използват един от методите, установени в подраздел 3, за изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие със следната йерархия:

- а) когато са изпълнени условията по член 258, институцията използва SEC-IRBA в съответствие с членове 259 и 260;
- б) когато не може да бъде използван SEC-IRBA, институцията използва SEC-SA в съответствие с членове 261 и 262;
- в) когато не може да бъде използван SEC-SA, институцията използва SEC-ERBA в съответствие с членове 263 и 264 за позициите с рейтинг или позициите, за които може да се използва рейтинг по подразбиране.

2. За позициите с рейтинг или позициите, за които може да се използва рейтинг по подразбиране, институцията използва подхода SEC-ERBA вместо SEC-SA във всеки от следните случаи:

- а) когато прилагането на SEC-SA би довело до получаването на рисково тегло, по-голямо от 25 % за позиции, които се квалифицират като позиции в ОПС секюритизация;
- б) когато прилагането на SEC-SA би довело до получаването на рисково тегло, по-голямо от 25 %, или прилагането на SEC-ERBA би довело до получаването на рисково тегло, по-голямо от 75 %, за позиции, които не се квалифицират като позиции в ОПС секюритизация;
- в) за секюритизационните сделки, обезпечени с групи от заеми за покупка на автомобили и лизинг на автомобили и оборудване.

3. В случаите, които не попадат в обхвата на параграф 2, и чрез дерогация от параграф 1, буква б), институцията може да реши да прилага подхода SEC-ERBA вместо SEC-SA за всичките си секюритизиращи позиции с рейтинг или позициите, за които може да се използва рейтинг по подразбиране.

За целите на първа алинея институцията уведомява за решението си компетентния орган не по-късно от 17 ноември 2018 г.

Институцията уведомява своя компетентен орган за всяко последващо решение да промени допълнително подхода, прилаган към всички нейни секюритизиращи позиции с рейтинг, преди 15 ноември, който непосредствено следва това решение.

При липса на възражение от страна на компетентния орган до 15 декември, който непосредствено следва крайния срок, посочен във втора или трета алинея, според случая, решението, за което е уведомила институцията, поражда действие от 1 януари на следващата година и е валидно, докато влезе в сила следващо решение, за което ще има уведомление. Институцията не може да използва различни подходи в рамките на същата година.

4. Чрез дерогация от параграф 1 компетентните органи могат да забранят на институциите, за всеки конкретен случай, да прилагат подхода SEC-SA, когато размерът на рисково претеглената експозиция, произтичащ от прилагането на SEC-SA, не съответства на рисковете за институцията или за финансовата стабилност, включително, но не само, на кредитния риск, свързан с базисните експозиции на секюритизацията. В случай на експозиции, които не отговарят на изискванията за позиции в ОПС секюритизация, специално внимание се обръща на секюритизации с много сложни и високорискови характеристики.

5. Без да се засяга параграф 1 от настоящия член, институцията може да прилага подхода на вътрешна оценка за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции във връзка с позиция без рейтинг в програма за ОАТЦК или сделка с ОАТЦК в съответствие с член 266, при положение че са изпълнени условията, посочени в член 265. Когато дадена институция е получила разрешение да прилага подхода на вътрешна оценка в съответствие с член 265, параграф 2 и в приложното поле на това разрешение попадне специфична позиция в програма за ОАТЦК или сделка с ОАТЦК, институцията прилага подхода на вътрешна оценка, за да изчисли рисково претегления размер на експозициите на тази позиция.

6. За позиция в пресекюритизация институциите прилагат подхода SEC-SA в съответствие с член 261 с промените, посочени в член 269.

7. Във всички останали случаи на секюритизиращите позиции се определя рисково тегло от 1 250 %.

8. Компетентните органи информират ЕБО за всички уведомления, направени в съответствие с параграф 3 от настоящия член. ЕБО следи въздействието на настоящия член върху капиталовите изисквания и различните надзорни практики във връзка с параграф 4 от настоящия член, като докладва ежегодно на Комисията за своите констатации и издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 255

Определяне на K_{IRB} и K_{SA}

1. Когато институцията прилага SEC-IRBA съгласно подраздел 3, тя изчислява K_{IRB} в съответствие с параграфи 2—5.

2. Институциите определят K_{IRB} , като умножат рисково претегления размер на експозициите, който би бил изчислен съгласно глава 3 за базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, по 8 % и разделят получения резултат на стойността на експозицията на базисните експозиции. K_{IRB} се представя в десетичен вид със стойност между нула и единица.

3. За целите на изчисляването на K_{IRB} рисково претегленият размер на експозициите, който би бил изчислен съгласно глава 3 за базисните експозиции, включва:

- а) размера на очакваните загуби, свързани с всички базисни експозиции на секюритизацията, включително базисните експозиции в неизпълнение, които все още са част от групата в съответствие с глава 3; и
- б) размера на неочакваните загуби, свързани с всичките базисни експозиции, включително с базисните експозиции в неизпълнение, които са в групата в съответствие с глава 3;

4. За да изчислят капиталовите изисквания за закупените вземания, институциите могат да изчислят K_{IRB} по отношение на базисните експозиции на секюритизацията в съответствие с разпоредбите на глава 3. За тази цел експозициите на дребно се считат за закупени вземания на дребно, а експозициите, различни от експозициите на дребно — за закупени вземания от предприятия.

5. Институциите отделно изчисляват K_{IRB} за риска от разсейване по отношение на базисните експозиции на секюритизацията, когато рискът от разсейване е съществен за тези експозиции.

Когато загубите поради риск от разсейване и кредитен риск се третираят общо в рамките на секюритизацията, институциите обединяват съответните K_{IRB} за риска от разсейване и за кредитния риск в единно K_{IRB} за целите на подраздел 3. Наличието на общ резервен фонд или на свръхобезпечаване с цел покриване на загубите от кредитен риск или риск от разсейване може да означава, че тези рискове се третираят общо.

Когато рискът от разсейване и кредитният риск не се третираят общо в рамките на секюритизацията, институциите променят определеното във втора алинея третиране, за да обединят по благоразумен начин съответните K_{IRB} за риска от разсейване и кредитния риск.

6. Когато институцията прилага SEC-SA съгласно подраздел 3, тя изчислява K_{SA} , като умножи рисково претегления размер на експозициите, който би бил изчислен съгласно глава 2 за базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани, по 8 %, и раздели получения резултат на стойността на базисните експозиции. K_{SA} се представя в десетичен вид със стойност между нула и единица.

За целите на настоящия параграф институциите изчисляват стойността на експозицията на базисните експозиции, без да нетират евентуалните специфични корекции за кредитен риск и специфичните допълнителни корекции на стойността в съответствие с членове 34 и 110 и други намаления на собствения капитал.

7. За целите на параграфи 1—6, когато дадена секюритизационна структура включва използването на ДЦЦ, всички свързани със секюритизацията експозиции на ДЦЦ се третират като базисни експозиции. Без да се засяга предходната разпоредба, институцията може да изключи експозициите на ДЦЦ от групата на базисните експозиции за целите на изчисляването на K_{IRB} или K_{SA} , ако рискът, произтичащ от експозициите на ДЦЦ, е несъществен или не засяга секюритизиращата позиция на институцията.

По отношение на обезпечените синтетични секюритизации всички съществени постъпления от емитирането на дългови ценни книжа, обвързани със заеми или други обезпечени задължения на ДЦЦ, които служат като обезпечение за изплащането на секюритизиращите позиции, се включват при изчисляването на K_{IRB} или K_{SA} , ако към кредитния риск на обезпечението се прилага разпределение на загубите по траншове.

8. За целите на трета алинея на параграф 5 от настоящия член ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно подходящите методи за комбиниране на K_{IRB} за риска от разсейване и кредитния риск, когато тези рискове не се третират общо в рамките на секюритизацията.

9. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел по-нататъшно определяне на условията, при които институциите да могат да изчисляват K_{IRB} за групи от базисни експозиции в съответствие с параграф 4, по-специално по отношение на:

- а) вътрешните кредитни политики и модели за изчисляване на K_{IRB} за секюритизации;
- б) използването на различни рискови фактори по отношение на групата от базисни експозиции и, когато няма на разположение достатъчно точни или надеждни данни за нея, използването на косвени данни за оценка на вероятността от неизпълнение и загубата при неизпълнение; и

в) изискванията за комплексна проверка за наблюдение на действията и политиките на продавачите на вземанията или на другите инициатори.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти не по-късно от 18 януари 2019 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълни настоящия регламент като приеме посочените във втора алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 256

Определяне на началната точка на загуба (A) и крайната точка на загуба (D)

1. За целите на подраздел 3 институциите определят началната точка на загуба (A) на границата, от която загубите в рамките на групата от базисни експозиции биха започнали да се разпределят към съответната секюритизираща позиция.

Началната точка на загуба (A) се изразява като десетична стойност между нула и единица и е равна на по-голямата от двете стойности — нула и съотношението на салдото на групата базисни експозиции в секюритизацията минус салдото на всички траншове, които са първостепенни или равностойни спрямо транша, съдържащ съответната секюритизираща позиция, включително самата експозиция, към салдото на всички базисни експозиции на секюритизацията.

2. За целите на подраздел 3 институциите определят крайната точка на загуба (D) на границата, от която загубите в рамките на групата от базисни експозиции биха довели до пълна загуба на главницата за транша, който съдържа съответната секюритизираща позиция.

Крайната точка на загуба (D) се изразява като десетична стойност между нула и единица и е равна на по-голямата от двете стойности — нула и съотношението на салдото на групата базисни експозиции в секюритизацията минус салдото на всички траншове, които са първостепенни спрямо транша, съдържащ съответната секюритизираща позиция, към салдото на всички базисни експозиции на секюритизацията.

3. За целите на параграфи 1 и 2 институциите третират свръхобезпечаването и резервните сметки с финансиране като траншове, а активите, обхващащи такива резервни сметки — като базисни експозиции.

4. За целите на параграфи 1 и 2 институциите не вземат предвид резервните сметки без финансиране и активите, които не предоставят кредитни подобрения, например предоставящите само ликвидна подкрепа, валутни или лихвени суопове и сметки за парични обезпечения, свързани с тези позиции в секюритизацията. По отношение на резервните сметки с финансиране и активите, предоставящи кредитни подобрения, институцията третира като секюритизираща позиция само частите от тези сметки или активи, с които се покриват загуби.

5. Когато две или повече първостепенни позиции в рамките на една и съща сделка имат различен падеж, но споделят пропорционално разпределение на загубите, изчисляването на началните точки на загуба (A) и крайните точки на загуба (D) трябва да се основава на сумираното салдо от тези позиции, като получените в резултат на това начални точки на загуба (A) и крайни точки на загуба (D) са едни и същи.

Член 257

Определяне на падеж на транша (M_T)

1. За целите на подраздел 3 и при спазване на разпоредбите на параграф 2 институциите могат да определят падежа на транша (M_T) по един от следните начини:

а) като среднопретегления падеж на договорните плащания, дължими по транша, в съответствие със следната формула:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

където CF_t са всички договорни плащания (главници, лихви и такси), дължими от заемополучателя по време на периода t ; или

б) като окончателния задължителен падеж на транша в съответствие със следната формула:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

където M_L е окончателният задължителен падеж на транша.

2. За целите на параграф 1 при определянето на падеж (M_T) на даден транш във всички случаи се прилага долна граница от една година и горна граница от пет години.

3. Когато дадена институция може да бъде изложена на потенциални загуби от базисните експозиции по силата на договор, институцията определя падежа на секюритизиращата позиция, като вземе предвид падежа на договора плюс най-дългия падеж на базисните експозиции. За револвиращите експозиции се прилага възможно най-дългият съгласно договора остатъчен срок до падежа на експозицията, който може да бъде добавен по време на револвиращия период.

4. ЕБО следи различните практики в тази област, като отделя по-специално внимание на прилагането на параграф 1, буква а) от настоящия член, и изготвя в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 насоки до 31 декември 2019 г.

Подраздел 3

Методи за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции

Член 258

Условия за използването на вътрешнорейтинговия подход (SEC-IRBA)

1. Институциите използват SEC-IRBA, за да изчислят размера на рисково претеглените експозиции по отношение на дадена секюритизираща позиция, когато са изпълнени следните условия:

- а) позицията е покрита чрез група по вътрешнорейтинговия подход или чрез смесена група, при условие че във втория случай институцията може да изчисли K_{IRB} в съответствие с раздел 3 въз основа на най-малко 95 % от размера на базисната експозиция;
- б) налице е достатъчна информация по отношение на базисните експозиции на секюритизацията, която да позволи на институцията да изчисли K_{IRB} ; и
- в) институцията не е лишена от възможността да използва SEC-IRBA по отношение на конкретна секюритизираща позиция в съответствие с параграф 2.

2. В зависимост от конкретния случай компетентните органи могат да отнемат възможността за използването на SEC-IRBA, когато секюритизациите са с много сложни или високорискови характеристики. За целта следните обстоятелства могат да се считат за много сложни или високорискови характеристики:

- а) кредитно подобрение, чието действие може да бъде отслабено поради причини, различни от загуби от портфейла;
- б) групи от базисни експозиции с висока степен на вътрешна корелация в резултат на експозиции, концентрирани към отделни сектори или географски области;
- в) сделки, при които изплащането на секюритизиращите позиции е в силна зависимост от рискови фактори, които не са отразени в K_{IRB} ; или
- г) много сложно разпределение на загубите между траншовете.

Член 259

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез SEC-IRBA

1. Съгласно SEC-IRBA размерът на рисково претеглената експозиция за дадена секюритизираща позиция се изчислява, като се умножи стойността на експозицията на позицията, изчислена в съответствие с член 248, по приложимото рисково тегло, определено по долупосочения метод, като при всички случаи то не може да бъде по-ниско от 15 %:

$$RW = 1.25 \%$$

когато $D \leq K_{IRB}$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

когато $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right]$$

когато $A < K_{IRB} < D$

където:

K_{IRB} е капиталовото изискване по отношение на групата базисни експозиции съгласно определението в член 255

D е крайната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

A е началната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

$$K_{SSFA}(K_{IRB}) = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

където:

$$a = - (1/(p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

където:

$$p = \max [0,3; (A + B * (1/N) + C * K_{IRB} + D * LGD + E * M_T)]$$

където:

N е действителният брой на експозициите в групата от базисни експозиции, изчислен в съответствие с параграф 4;

LGD е претеглената според експозициите средна загуба при неизпълнение на групата от базисните експозиции, изчислена в съответствие с параграф 5;

M_T е срокът до падежа на транша, определен в съответствие с член 257.

Параметрите A , B , C , D и E се определят съгласно следната таблица:

		A	B	C	D	E
Експозиции, различни от експозициите на дребно	Първостепенни, нееднородни ($n \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Първостепенни, еднородни ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Подчинени, нееднородни ($n \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Подчинени, еднородни ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Експозиции на дребно	Първостепенни	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Подчинени	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Ако съответната базисна група по вътрешнорейтинговия подход обхваща както експозиции на дребно, така и експозиции, различни от експозициите на дребно, групата от експозиции се разделя на две подгрупи — съответно експозиции на дребно и експозиции, различни от експозициите на дребно, а за всяка подгрупа се изчислява отделен r -параметър (и съответните изходни параметри N , K_{IRB} и LGD). След това за съответната сделка се изчислява средно-претеглената стойност на r -параметъра въз основа на r -параметрите на всяка подгрупа и номиналния размер на експозициите във всяка подгрупа.

3. Когато дадена институция прилага SEC-IRBA по отношение на смесена група, изчислението на r -параметъра се основава само на базисните експозиции, за които се прилага вътрешнорейтинговият подход. Базисните експозиции, за които се прилага стандартизираният подход, не се вземат предвид за тази цел.

4. Действителният брой на експозициите се изчислява по следния начин:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

където EAD_i представлява стойността на експозицията, свързана с i -тата експозиция в групата.

Когато са налице няколко на брой експозиции към един и същи длъжник, те се консолидират и се третираат като една експозиция.

5. Средната LGD, претеглена спрямо експозициите, се изчислява по следния начин:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

където LGD_i представлява средната LGD, свързана с всички експозиции към i -тия длъжник.

Когато кредитният риск и рискът от разсейване за закупени вземания се третираат общо в рамките на секюритизацията, стойността на параметъра LGD се изчислява като среднопретеглената стойност на параметъра LGD за кредитния риск и стойността в размер на 100 % на параметъра LGD за риска от разсейване. Теглата представляват капиталовите изисквания съгласно вътрешнорейтинговия подход, изчислени поотделно съответно за кредитния риск и риска от разсейване. За тази цел наличието на общ резервен фонд или на свръхобезпечаване с цел покриването на загуби от кредитен риск или риск от разсейване може да се счита за указание, че тези рискове се управляват общо.

6. Когато делът на най-голямата базисна експозиция в групата (C_1) е не повече от 3 %, при изчисляването на N и на претеглените според експозициите средни загуби при неизпълнение институциите могат да използват опростения метод, посочен по-долу.

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50,$$

където

C_m означава делът от групата, съответстващ на сумата от най-големите m експозиции; и

m се определя от институцията.

Ако е на разположение само C_1 и тази стойност е не повече от 0,03, тогава институцията може да определи, че LGD е 0,50, а N е $1/C_1$.

7. Когато позицията е покрита от смесена група и институцията може да изчисли K_{IRB} въз основа най-малко на 95 % от размера на базисните експозиции в съответствие с член 258, параграф 1, буква а), институцията изчислява капиталовото изискване за групата от базисни експозиции като:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

където

d е делът от стойността на базисните експозиции, за които институцията може да изчисли K_{IRB} , чиято стойност е над размера на всички базисни експозиции;

8. Когато дадена институция има секюритизираща позиция под формата на дериват за хеджиране на пазарен риск, включително за лихвени или валутни рискове, институцията може да присъди на този дериват рисково тегло по подразбиране, еквивалентно на рисковото тегло на референтната позиция, изчислено в съответствие с настоящия член.

За целите на първа алинея референтна позиция е позицията, която във всяко отношение е равностойна по ранг на деривата или, при липса на такава равностойна по ранг позиция — позицията, която е непосредствено подчинена на деривата.

Член 260

Третиране на ОПС секюритизациите съгласно SEC-IRBA

Съгласно SEC-IRBA рисковото тегло за позиция в ОПС секюритизация се изчислява в съответствие с член 259 при спазване на следните изменения:

долната граница на рисковото тегло за първостепенните секюритизиращи позиции = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Член 261

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез стандартизирания подход (SEC-SA)

1. Съгласно SEC-SA размерът на рисково претеглената експозиция в дадена секюритизация се изчислява, като размерът на експозицията, изчислен в съответствие с член 248, се умножи по приложимото рисково тегло, определено по долупосочения метод, като при всички случаи то не може да бъде по-ниско от 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% && \text{когато } D \leq K_A \\
 RW &= 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{когато } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{когато } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

където:

D е крайната точка на загуба, определена в съответствие с член 256;

A е началната точка на загуба, определена в съответствие с член 256;

K_A е параметър, който се изчислява в съответствие с параграф 2;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

където:

$$a = - (1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ за секюритизираща експозиция, която не е пресекюритизираща

2. За целите на параграф 1, K_A се изчислява, както следва:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

където:

K_{SA} е капиталовото изискване по отношение на базисната група съгласно определението в член 255

W = отношението на:

- а) сумата от номиналния размер на базисните експозиции в неизпълнение, към
- б) сумата от номиналния размер на всички базисни експозиции.

За целта експозиция в неизпълнение означава базисна експозиция, за която е изпълнено едно от следните условия: i) налице е просрочие от 90 или повече дни; ii) предмет е на производство по несъстоятелност или неплатежоспособност; iii) предмет е на процедура по реализиране на обезпечението или друга сходна процедура; или iv) намира се в неизпълнение в съответствие с документацията по секюритизацията.

Когато институцията не е запозната със състоянието на неизпълнение на 5 % или по-малко от базисните експозиции в групата, институцията може да използва SEC-SA, като извърши следните корекции в изчислението на K_A

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Подгрупа 1 където } W \text{ е известно}}}{EAD_{\text{Общо}}} \times K_A^{\text{Подгрупа 1 където } W \text{ е известно}} \right) + \frac{EAD_{\text{Подгрупа 2 където } W \text{ е неизвестно}}}{EAD_{\text{Общо}}}$$

Когато институцията не е запозната със състоянието на неизпълнение на повече от 5 % от базисните експозиции в групата, позицията в секюритизацията трябва да получи рисково тегло от 1 250 %.

3) Когато дадена институция има секюритизираща позиция под формата на дериват за хеджиране на пазарен риск, включително за лихвени или валутни рискове, институцията може да присъди на този дериват рисково тегло по подразбиране, еквивалентно на рисковото тегло на референтната позиция, изчислено в съответствие с настоящия член.

За целите на настоящия параграф референтна е позицията, която във всяко отношение е равностойна по ранг на деривата или, при липса на такава равностойна позиция — позицията, която е непосредствено подчинена на деривата.

Член 262

Третиране на ОПС секюритизациите съгласно SEC-SA

Съгласно SEC-SA рисковото тегло за дадена позиция в ОПС секюритизация се изчислява в съответствие с член 263 със следните изменения:

долната граница на рисковото тегло за първостепенните секюритизиращи позиции = 10 %

$$p = 0,5$$

Член 263

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез подхода на външните рейтинги при секюритизация (SEC-ERBA)

- Съгласно SEC-ERBA размерът на рисково претеглената експозиция за дадена секюритизираща позиция се изчислява, като стойността на експозицията на позицията, изчислена в съответствие с член 248, се умножи по приложимото рисково тегло в съответствие с настоящия член.
- По отношение на експозициите с краткосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с параграф 7 може да бъде присъден рейтинг въз основа на краткосрочна кредитна оценка, се прилагат следните рискови тегла:

Таблица 1

Степен на кредитно качество	1	2	3	Всички останали рейтинги
Рисково тегло	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- По отношение на експозициите с дългосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с параграф 7 от настоящия член може да бъде присъден рейтинг въз основа на дългосрочна кредитна оценка, се прилагат рисковите тегла, посочени в таблица 2, коригирани според случая за падежа на транша (M_T) в съответствие с член 257 и параграф 4 от настоящия член и за плътността на транша при подчинени траншове в съответствие с параграф 5 от настоящия член:

Таблица 2

Степен на кредитно качество	Първостепенен транш		Подчинен (тънък) транш	
	Падеж на транша (M_T)		Падеж на транша (M_T)	
	1 година	5 години	1 година	5 години
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Степен на кредитно качество	Първостепенен транш		Подчинен (гънък) транш	
	Падеж на транша (M _T)		Падеж на транша (M _T)	
	1 година	5 години	1 година	5 години
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Всички останали	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. За да определят рисковото тегло за траншовете с падеж между 1 и 5 години, институциите използват линейна интерполация между рисковите тегла, приложими при срок до падежа съответно от една и пет години в съответствие с таблица 2.

5. За да се отчете плътността на транша, институциите изчисляват рисковото тегло за подчинените траншове по следния начин:

$$RW = [RW \text{ след корекция за падежа в съответствие с параграф 4}] \cdot [1 - \min(T; 50\%)]$$

където

T = плътността на транша, измерена като $D - A$

където

D е крайната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

A е началната точка на загуба, определена в съответствие с член 256

6. По отношение на рисковите тегла за подчинените траншове, изчислени съгласно параграфи 3 — 5, се определя долна граница от 15 %. Освен това получените в резултат на тази граница рискови тегла не може да бъдат по-ниски от рисковото тегло, съответстващо на хипотетичен първостепенен транш в една и съща секюритизация с една и съща кредитна оценка и еднакъв падеж.

7. За целите на използването на рейтингите по подразбиране, на позициите без рейтинг институциите присъждат рейтинг по подразбиране, еквивалентен на кредитната оценка на дадена референтна позиция с рейтинг, която отговаря на всяко едно от следните условия:

- референтната позиция е равностойна по ранг във всяко отношение на секюритизиращата позиция без рейтинг или, при липса на такава равностойна позиция, за референтна се счита позицията, която е непосредствено подчинена на позицията без рейтинг;
- по отношение на референтната позиция не се прилагат гаранции от трети страни или други кредитни подобрения, които не са приложими по отношение на позицията без рейтинг;
- падежът на референтната позиция е еднакъв или е по-дълъг от падеж на разглежданата позиция без рейтинг;
- всеки рейтинг по подразбиране се актуализира периодично с цел отразяване на промените в кредитната оценка на референтната позиция.

8. Когато дадена институция има секюритизираща позиция под формата на дериват за хеджиране на пазарен риск, включително за лихвени или валутни рискове, институцията може да присъди на този дериват рисково тегло по подразбиране, еквивалентно на рисковото тегло на референтната позиция, изчислено в съответствие с настоящия член.

За целите на първа алинея референтна позиция е позицията, която във всяко отношение е равностойна по ранг на деривата или, при липса на такава равностойна по ранг позиция — позицията, която е непосредствено подчинена на деривата.

Член 264

Третиране на ОПС секюризацията съгласно SEC-IRBA

1. Съгласно SEC-ERBA рисковото тегло за дадена позиция в ОПС секюризация се изчислява в съответствие с член 263, с измененията, предвидени в настоящия член.

2. По отношение на експозициите с краткосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с член 263, параграф 7 може да бъде присъден рейтинг въз основа на краткосрочна кредитна оценка, се прилагат следните рискови тегла:

Таблица 3

Степен на кредитно качество	1	2	3	Всички останали рейтинги
Рисково тегло	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. По отношение на експозициите с дългосрочни кредитни оценки или в случаите, в които в съответствие с член 263, параграф 7 може да бъде присъден рейтинг въз основа на дългосрочна кредитна оценка, рисковите тегла се определят съгласно таблица 4, коригирани за падежа на транша (M_T) в съответствие с член 257 и член 263, параграф 4 и за плътността на транша при подчинените траншове в съответствие с член 263, параграф 5:

Таблица 4

Степен на кредитно качество	Първостепенен транш		Подчинен (тънък) транш	
	Падеж на транша (M_T)		Падеж на транша (M_T)	
	1 година	5 години	1 година	5 години
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Всички останали	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Член 265

Обхват и оперативни изисквания при подхода на вътрешна оценка

1. Институциите могат да изчислят размера на рисково претеглените експозиции за позициите без рейтинг в програми за ОАТЦК или сделки с ОАТЦК съгласно подхода на вътрешна оценка в съответствие с член 266, когато са изпълнени условията, определени в параграф 2 от настоящия член.

Когато дадена институция е получила разрешение да прилага подхода на вътрешна оценка в съответствие с, параграф 2 от настоящия член и в приложното поле на това разрешение попадне специфична позиция в програма за ОАТЦК или сделка с ОАТЦК, институцията прилага този подход, за да изчисли рисково претегления размер на експозициите на тази позиция.

2. Компетентните органи разрешават на институциите да прилагат подхода на вътрешна оценка в рамките на ясно определено приложно поле, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) всички позиции в търговски книжа, емитирани по програмата за ОАТЦК, са позиции с рейтинг;
- б) вътрешната оценка на кредитното качество на позицията отразява общодостъпната методология за оценка, прилагана от една или повече АВКО за определянето на рейтинга на секюритизиращи позиции, покрити от такъв вид секюритизиращи експозиции;
- в) търговските книжа, емитирани по програмата за ОАТЦК, са емитирани предимно за инвеститори трети страни;
- г) процесът на вътрешна оценка на институцията е поне толкова консервативен, колкото са общодостъпните оценки на АВКО, които са присъдили външен рейтинг на търговските книжа, емитирани по програмата за ОАТЦК, по-специално по отношение на стрес факторите и на другите количествени елементи от значение;
- д) методологията за вътрешна оценка на институцията взема предвид всички съответни общодостъпни рейтингови методологии на АВКО, които присъждат рейтинги на търговски книжа, емитирани по програмата за ОАТЦК, и включва рейтинговите категории, съответстващи на кредитните оценки на АВКО. Във вътрешната си документация институцията включва специална информация относно начина, по който са изпълнени посочените в настоящата буква изисквания, и актуализира тази редовно тази информация;
- е) институцията използва своята методология за вътрешна оценка за целите на вътрешното управление на риска, включително в процедурите по вземане на решения, управлението на информация и разпределянето на вътрешния капитал;
- ж) периодично се извършва преглед на процеса на вътрешна оценка и на качеството на вътрешните оценки на кредитното качество на експозициите на институцията по програма за ОАТЦК или сделки с ОАТЦК от страна на вътрешни или външни одитори, АВКО или чрез вътрешните звена на институцията за преглед на кредитния портфейл или управление на риска;
- з) институцията следи параметрите на вътрешните рейтинги във времето, за да прецени качеството на методологията си за вътрешна оценка, и при необходимост внася корекции в тази методология, когато показателите на експозициите редовно се отклоняват от това, което се очаква съгласно съответните вътрешни рейтинги;
- и) програмата за ОАТЦК съдържа стандарти за управление на поемането на емисии и управление на задълженията под формата на насоки към администратора на програмата, които включват най-малко следното:
 - i) критериите, на които трябва да отговарят активите, при спазване на изискванията по буква й);
 - ii) вида и паричната стойност на експозициите, произтичащи от предоставените ликвидни улеснения и кредитни подобрения;
 - iii) разпределението на загубите между секюритизиращите позиции в програмата за ОАТЦК или сделката с ОАТЦК;
 - iv) правната и икономическата необвързаност на прехвърлените активи по отношение на продавача на активите;
- й) критериите, на които трябва да отговарят активите в програмата за ОАТЦК, включват най-малко следното:
 - i) изключване на закупуването на активи, при които е налице значително просрочие или които са в неизпълнение;
 - ii) ограничаване на свръхконцентрацията към отделни длъжници или географски области; и
 - iii) ограничаване на срока до падежа на закупуваните активи;
- к) извършен е анализ на кредитния риск и стопанския профил на продавача на активите, включително най-малко оценка на следните аспекти:
 - i) предходни и очаквани бъдещи финансови резултати;

- ii) настоящо позициониране на пазара и очаквана бъдеща конкурентоспособност;
 - iii) ливъридж, парични потоци, лихвено покритие и рейтинг на дълга; и
 - iv) стандарти за поемане на емисии, способност за обслужване и процедури по събиране на вземанията;
- л) програмата за ОАТЦК съдържа политики и процедури относно събирането на вземанията, в които се отчитат оперативният капацитет и кредитното качество на обслужващото предприятие, и включва характеристики, които смекчават рисковете, свързани с резултатите от дейността на продавача или обслужващото предприятие. За целите на тази буква рисковете, свързани с резултатите от дейността, могат да бъдат редуцирани чрез механизми, основаващи се на актуалното кредитно качество на продавача на активите или обслужващото предприятие и насочени към предотвратяване на нежеланото смесване на средства в случай на неизпълнение от страна на продавача на активите или обслужващото предприятие;
- м) в оценката на общата очаквана загуба по група от активи, които могат да бъдат закупени по програмата за ОАТЦК, се отчитат всички източници на потенциален риск, включително кредитен риск и риск от разсейване;
- н) ако размерът на предоставеното от продавача на активите кредитно подобрение се основава единствено на размера на загубите от кредитен характер, а рискът от разсейване е съществен за конкретната група от активи, в програмата за ОАТЦК се включва отделен резерв за покриване на риска от разсейване;
- о) размерът на изискваното ниво на подобрение по програмата за ОАТЦК се определя, като се вземе предвид информацията от предходните няколко години, включително данни за загубите, просрочията, случаите на разсейване и коефициента на обръщаемост на вземанията;
- п) програмата за ОАТЦК включва определени структурни елементи при закупуването на експозиции, насочени към смекчаване на потенциалното влошаване на кредитното качество на базисния портфейл. Тези характеристики могат да включват механизми за приключване по отношение на конкретна група експозиции;
- р) институцията оценява характеристиките на базисната група активи, например среднопретеглената кредитна оценка, и установява наличието на концентрации към отделни длъжници или към даден географски район, както и нееднородността на групата от активи.
3. Когато звената на институцията за вътрешен одит, преглед на кредитния портфейл или управление на риска извършват прегледа по параграф 2, буква ж), тези звена трябва да са независими от вътрешните звена на институцията, отговарящи за програмата за ОАТЦК, както и за връзките с клиенти.
4. Институциите, които са получили разрешение да прилагат подхода на вътрешна оценка, не трябва да използват други методи за позициите, попадащи в приложното поле на този подход, освен в случаите, когато са изпълнени и двете, изброени по-долу условия:
- а) институцията е удостоверила по приемлив за компетентния орган начин, че има сериозни основания за това;
 - б) институцията е получила предварително разрешение от компетентния орган.

Член 266

Изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции чрез подхода на вътрешна оценка

1. Съгласно подхода на вътрешна оценка институцията присъжда на позицията без рейтинг в програмата за ОАТЦК или сделката с ОАТЦК една от рейтинговите категории, посочени в член 265, параграф 2, буква д) въз основа на вътрешната си оценка. Позицията получава произведен рейтинг, който е същият като кредитните оценки, съответстващи на тази рейтингова категория по член 265, параграф 2, буква д).
2. Производният рейтинг по параграф 1 е най-малко на нивото на инвестиционен рейтинг или на по-добро ниво към момента на първоначалното му присъждане и се разглежда като призната кредитна оценка, присъдена от АВКО, за целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с член 263 или член 264, в зависимост от случая.

Подраздел 4

Горни граници за секюритизиращите позиции

Член 267

Максимално рисково тегло за първостепенните секюритизиращи позиции: подход на подробния преглед

1. Дадена институция, която във всеки един момент е запозната със състава на базисните експозиции, може да присъди на първостепенна секюритизираща позиция максимално рисково тегло, равно на претегленото според експозициите средно рисково тегло, което би било приложимо към базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани.

2. Що се отнася до групите от базисни експозиции, при които институцията използва изключително стандартизирания подход или вътрешнорейтинговия подход, максималното рисково тегло на първостепенната секюритизираща позиция е равно на претегленото според експозициите средно рисково тегло, което би било приложимо към базисните експозиции съответно съгласно глава 2 или 3, ако тези експозиции не бяха секюритизирани.

При смесени групи максималното рисково тегло се изчислява по следния начин:

- а) когато институцията прилага SEC-IRBA, на частта от базисната група, за която се прилага стандартизираният подход, и на частта, за която се прилага вътрешнорейтинговият подход, се присъждат рисковите тегла, съответстващи съответно на стандартизирания подход и на вътрешнорейтинговия подход;
- б) когато институцията прилага SEC-SA или SEC-ERBA, максималното рисково тегло за първостепенните секюритизиращи позиции е равно на среднопретегленото рисково тегло на базисните експозиции съгласно стандартизирания подход.

3. За целите на настоящия член рисковото тегло, което би било приложимо съгласно вътрешнорейтинговия подход в съответствие с глава 3, включва отношението на:

- а) очакваните загуби, умножени по 12,5, към
- б) стойността на експозицията на базисните експозиции.

4. Когато при изчисляването на максималното рисково тегло в съответствие с параграф 1 се получава рисково тегло, което е по-ниско от долните граници на рисковото тегло, определени в членове 259 — 264, в зависимост от случая, се използва рисковото тегло, изчислено в съответствие с параграф 1.

Член 268

Максимални капиталови изисквания

1. Дадена институция инициатор, институция спонсор или друга институция, използваща SEC-IRBA, или институция инициатор или институция спонсор, използващи SEC-SA или SEC-ERBA, могат да приложат максимално капиталово изискване към държаната от институцията секюритизираща позиция, равно на капиталовите изисквания, които биха били изчислени съгласно глава 2 или 3 по отношение на базисните експозиции, ако те не бяха секюритизирани. За целите на настоящия член капиталовото изискване съгласно вътрешнорейтинговия подход включва размера на очакваните загуби, свързани с тези експозиции, изчислен съгласно глава 3, и размера на неочакваните загуби.

2. При смесени групи максималното капиталово изискване се определя, като се изчисли претеглената спрямо експозициите средна стойност на капиталовите изисквания за частта от базисните експозиции съгласно вътрешнорейтинговия подход и частта съгласно стандартизирания подход в съответствие с параграф 1.

3. Максималното капиталово изискване е резултат от умножаването на размера, изчислен съгласно параграф 1 или 2, по най-големия дял на активите, които институцията държи в съответните траншове (V), изразен в проценти и изчислен по следния начин:

- а) за институция, която има една или повече секюритизиращи позиции само в един транш, V е равно на отношението на номиналния размер на секюритизиращите позиции, държани от институцията в разглеждания транш, към номиналния размер на транша;
- б) за институция, която има секюритизиращи позиции в различни траншове, V е равно на максималния дял на държаните активи по различните траншове. За тази цел делът на държаните активи за всеки един от различните траншове се изчислява съгласно буква а).

4. При изчисляването на максималното капиталово изискване за дадена секюритизираща позиция в съответствие с настоящия член целият размер на печалбата от продажба и от лихвени елементи за кредитно подобрене, произтичащи от сделката по секюритизацията, се приспадат от елементите на базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква к).

Подраздел 5

Общи разпоредби

Член 269

Пресекуритизации

1. По отношение на дадена позиция в пресекуритизация институциите прилагат SEC-SA в съответствие с член 261, със следните изменения:

- а) $W = 0$ за всяка експозиция към секюритизационен транш в рамките на групата от базисни експозиции;

б) $p = 1,5$;

в) полученото рисково тегло не може да бъде по-ниско от долната граница на рисковото тегло от 100 %.

2. K_{SA} за базисните секюритизиращи експозиции се изчислява в съответствие с подраздел 2.

3. Максималните капиталови изисквания, посочени в подраздел 4, не се прилагат за пресекюритизиращите позиции.

4. Когато групата от базисни експозиции се състои от комбинация от секюритизационни траншове и други видове активи, параметърът K_A се определя като равен на претеглената според номиналния размер на експозицията средна стойност на K_A , изчислена поотделно за всяка подгрупа от експозиции.

Член 270

Първостепенни позиции в секюритизации, свързани с МСП

Дадена институция инициатор може да изчисли размера на рисково претеглените експозиции по отношение на дадена секюритизираща позиция в съответствие с членове 260, 262 или 264, в зависимост от случая, ако са изпълнени следните условия:

а) секюритизацията отговаря на изискванията за ОПС секюритизация, определени в глава 4, от Регламент (ЕС) 2017/2402, както е приложимо, различни от посочените в член 20, параграф 1—6 от посочения регламент;

б) позицията отговаря на изискванията за първостепенна секюритизираща позиция;

в) секюритизацията е покрита с група от експозиции към предприятия, при условие че към момента на емитирането на секюритизацията — или, при револвиращите секюритизации, към момента на добавянето на експозиция към секюритизацията — най-малко 70 % от тези предприятия се считат за МСП по смисъла на член 501 от гледна точка на баланса на портфейла;

г) кредитният риск, свързан с позициите, които не са задържани от институцията инициатор, е прехвърлен чрез гаранция или контрагаранция, отговаряща на изискванията за кредитна защита с гаранции, предвидени в глава 4 по отношение на стандартизирания подход към кредитния риск;

д) третата страна, на която се прехвърля кредитният риск, е едно или повече от следните:

i) централното правителство или централната банка на дадена държава членка, многостранна банка за развитие, международна организация или насърчително дружество, при условие че експозициите към гаранта или контрагаранта отговарят на изискванията за рисково тегло от 0 % съгласно глава 2;

ii) институционален инвеститор съгласно определението в член 2, точка 12 от Регламент (ЕС) 2017/2402, при условие че гаранцията или контрагаранцията е напълно обезпечена с парични средства на депозит в институцията инициатор.

Член 270а

Допълнително рисково тегло

1. Когато поради небрежност или пропуск дадена институция не изпълнява изискванията по глава 2 Регламент (ЕС) 2017/2402 по отношение на даден съществен аспект, компетентните органи налагат пропорционално допълнително рисково тегло от най-малко 250 % от рисковото тегло, с максимален размер 1 250 %, което се прилага спрямо съответните секюритизиращи позиции по начина, описан съответно в член 247, параграф 6 или в член 337, параграф 3 от настоящия регламент. Допълнителното рисково тегло се увеличава постепенно с всяко следващо нарушение на разпоредбите за извършване на комплексна проверка и за управление на риска. Компетентните органи вземат предвид изключенията за някои от секюритизациите, предвидени в член 6, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402 чрез намаляване на рисковото тегло, което в противен случай те биха определили съгласно настоящия член по отношение на секюритизация, за която се прилага член 6, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402.

2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел да улесни сближаването на надзорните практики във връзка с прилагането на параграф 1, включително мерките, които трябва да бъдат предприемани в случай на неспазване на задълженията, свързани с надлежната проверка и с управлението на риска. ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 януари 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Раздел 4

Външни кредитни оценки

Член 270б

Използване на кредитни оценки, присъдени от АВКО

За да определят рисковото тегло на дадена секюритизираща позиция в съответствие с настоящата глава, институциите могат да използват само кредитни оценки, когато тези оценки са били присъдени или одобрени от АВКО в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009.

Член 270в

Изисквания към кредитните оценки на АВКО

За целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции в съответствие с раздел 3 институциите използват кредитна оценка на АВКО, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) не съществува несъответствие между видовете плащания, отразени в кредитната оценка, и видовете плащания, на които кредитната институция има право по договора, пораждащ съответната секюритизираща позиция;
- б) АВКО оповестява кредитните оценки и анализа на загубите и паричните потоци, както и информация за чувствителността на рейтингите към промените в основните допускания, използвани при определянето на рейтингите, включително показателите на базисните експозиции, а също и информация за процедурите, методологиите, допусканията и основните елементи, обуславящи кредитните оценки в съответствие с Регламент (ЕО) № 1060/2009. За целите на настоящата буква информацията се счита за общодостъпна, когато е публикувана в достъпен формат. Информацията, предоставена на ограничен брой лица, не се счита за общодостъпна;
- в) кредитните оценки са включени в миграционната матрица на АВКО;
- г) кредитните оценки не са основани изцяло или частично на подкрепа без финансиране, предоставена от самата институция. Когато дадена позиция е основана изцяло или частично на подкрепа без финансиране, институцията счита позицията за позиция без рейтинг за целите на изчисляването на размера на рисково претеглените експозиции по отношение на тази позиция в съответствие с раздел 3;
- д) АВКО е поела ангажимент да оповести и изясни начина, по който показателите на групата от активи влияят върху кредитната оценка.

Член 270г

Използване на кредитните оценки

1. Институцията може да реши да избере една или повече АВКО, чиито кредитни оценки да използва при изчисляването на размера на своите рисково претеглени експозиции съгласно настоящата глава („призната АВКО“).
2. Институцията използва кредитните оценки на секюритизиращите си позиции по последователен и неизбирателен начин, като за целта спазва следните изисквания:
 - а) институцията не използва кредитни оценки, присъдени от дадена АВКО, за позициите си в дадени траншове, и кредитни оценки, присъдени от друга АВКО, за позициите си в други траншове в рамките на една и съща секюритизация, независимо дали те са били оценени от първата АВКО;
 - б) когато дадена позиция има две кредитни оценки от признати АВКО, институцията използва по-малко благоприятната кредитна оценка;
 - в) когато дадена позиция има три или повече кредитни оценки от признати АВКО, се използват двете най-благоприятни кредитни оценки. Когато двете най-благоприятни кредитни оценки се различават, се използва по-малко благоприятната от двете;
 - г) институцията не изисква активно оттеглянето на по-неблагоприятните рейтинги.

3. Когато базисните за секюритизацията експозиции се ползват от пълна или частична приемлива кредитна защита в съответствие с глава 4, а ефектът от тази защита е отразен в кредитната оценка, присъдена на дадена секюритизираща позиция от призната АВКО, институцията използва рисковото тегло, свързано с тази кредитна оценка. Когато кредитната защита, посочена в настоящия параграф, не е приемлива съгласно условията по глава 4, кредитната оценка не се признава и секюритизиращата позиция се третира като позиция без рейтинг.

4. Когато секюритизиращата позиция се ползва от приемлива кредитна защита в съответствие с глава 4, а ефектът от тази защита е отразен в кредитната оценка, присъдена от призната АВКО, институцията третира секюритизиращата позиция като позиция без рейтинг и изчислява размера на рисковото претеглене на експозиции в съответствие с глава 4.

Член 270d

Съотнасяне на секюритизациите

ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел обективно и последователно съотнасяне на степените на кредитно качество, посочени в настоящата глава, към съответните кредитни оценки на всички АВКО. За целите на настоящия член ЕБО по-специално:

- а) прави разграничение между съответните степени на риск, изразени чрез всяка кредитна оценка;
- б) разглежда количествени фактори, като например проценти на неизпълнение или на загуба, както и данни от минали периоди за кредитните оценки на всяка АВКО за различни класове активи;
- в) разглежда качествени фактори, като например разнообразието от сделки, оценявани от АВКО, нейната методология и значението на кредитните ѝ оценки, по-специално дали те отчитат очакваната загуба или първата парична загуба, своевременното изплащане на лихвите или окончателното изплащане на лихвите;
- г) гарантира, че за секюритизиращите позиции, за които въз основа на кредитните оценки на АВКО се прилага едно и също рисково тегло, се използват еквивалентни степени на кредитен риск.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение до 1 юли 2014 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

10) Член 337 се заменя със следното:

„Член 337

Капиталово изискване за секюритизиращи инструменти

1. По отношение на инструментите в търговския портфейл, които представляват секюритизиращи позиции, институцията претегля нетните позиции, изчислени в съответствие с член 327, параграф 1, с 8 % от рисковото тегло, което институцията би приложила към позицията в банковия си портфейл съгласно дял II, глава 5, раздел 3.

2. При определянето на рисковите тегла за целите на параграф 1 оценките на PD и LGD могат да бъдат определени въз основа на оценките, получени при прилагане на вътрешен модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск, от институцията, на която е разрешено да използва вътрешен модел за специфичния риск по дългови инструменти. Вторият вариант може да се използва само с разрешението на компетентните органи, което се предоставя, ако тези оценки отговарят на количествените изисквания за вътрешнорейтинговия подход, установени в дял II, глава 3.

В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО издава указания за използването на оценки за PD и LGD като входящи данни, когато тези оценки се основават на вътрешен модел за допълнителния риск от неизпълнение и миграционен риск,.

3. За секюритизиращите позиции, за които се изисква допълнително рисково тегло в съответствие с член 247, параграф 6, се прилага тегло в размер на 8 % от общото рисково тегло.

4. Институцията събира претеглените позиции, получени при прилагането на параграфи 1, 2 и 3, независимо дали са дълги или къси, за да изчисли капиталовото си изискване за специфичен риск, с изключение на секюритизиращите позиции, за които се прилага член 338, параграф 4.

5. Когато институцията — инициатор на традиционна секюритизация, не отговаря на условията за прехвърляне на значителен риск, определени в член 244, тя включва базисните за секюритизацията експозиции в своите изчисления на капиталовото изискване по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани.

Когато институцията — инициатор на синтетична секюритизация, не отговаря на условията за прехвърляне на значителен риск, определени в член 245, тя включва базисните за секюритизацията експозиции в своите изчисления на капиталовите изисквания по същия начин, както ако тези експозиции не бяха секюритизирани, и не отчита ефекта от синтетичната секюритизация за целите на кредитната защита.“

11) Пета част се заличава и всички позовавания на пета част се разбират като позовавания на глава 2 от Регламент (ЕС) 2017/2402.

12) В член 457 буква в) се заменя със следното:

„в) капиталовите изисквания във връзка със секюритизацията, установени в членове 242 — 270а;“.

13) Член 462 се заменя със следното:

„Член 462

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 244, параграф 6 и в член 245, параграф 6, както и в членове 456—460, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 28 юни 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 244, параграф 6 и в член 245, параграф 6, както и в членове 456—460, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 244, параграф 6 и член 245, параграф 6, и членове 456—460, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от три месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

14) Вмъква се следният член:

„Член 519а

Докладване и преглед

До 1 януари 2022 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на разпоредбите в трета част, дял II, глава 5, в контекста на развитието, наблюдавано на пазарите на секюритизации, включително от макропруденциална и икономическа гледна точка. Този доклад се придружава по целесъобразност от законодателно предложение и по-специално съдържа оценка на следните елементи:

а) въздействието на йерархията на методите, определена в член 254, и на изчисляването на размера на рисковото претеглените експозиции на секюритизиращите позиции, определено в членове 258—266, върху емисиите и инвестиционната дейност на институциите в рамките на пазарите на секюритизации в Съюза;

б) въздействието върху финансовата стабилност на Съюза и държавите членки, като се обърне специално внимание на евентуално спекулиране на пазара на недвижимите имоти и повишаване на взаимовръзките между финансовите институции;

- в) какви мерки биха били оправдани с цел намаляване и противодействие на отрицателните въздействия на секюритизацията върху финансовата стабилност, като същевременно се запази положителното ѝ въздействие върху финансирането, включително възможното въвеждане на максимална граница на експозиция към секюритизации; и
- г) въздействието върху способността на финансовите институции да осигуряват устойчив и стабилен начин за финансиране на реалната икономика, със специално внимание към МСП.

В доклада се вземат предвид и регулаторните промени на международно равнище, и по-специално тези, свързани с международните стандарти относно секюритизацията.“

Член 2

Преходни разпоредби относно неприключените секюритизиращи позиции

По отношение на секюритизациите, чиито ценни книжа са емитирани преди 1 януари 2019 г., институциите продължават да прилагат разпоредбите, съдържащи се в трета част, дял II, глава 5 и в член 337 от Регламент (ЕС) № 575/2013, до 31 декември 2019 г. във варианта, приложим към 31 декември 2018 г.

За целите на настоящия член в случай на секюритизации, които не включват издаването на ценни книжа, позоваването на „секюритизации, чиито ценни книжа са емитирани“ се разбира като „секюритизации, чиито първоначални секюритизиращи позиции са създадени“.

Член 3

Влизане в сила и дата на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2019 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 12 декември 2017 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

M. MAASIKAS